

REGATUL LUI DUMNEZEU

Calea Creștină

2020 – Arad

caleacrestina@gmail.com

www.CaleaCrestina.ro

CUPRINS

CAPITOLELE:

PAGINA:

1. Regatul lui Dumnezeu, până la căderea primilor oameni în neascultare?	5
2. Regatul lui Dumnezeu, în epoca actuală	13
3. Evenimente din trecut ale Regatul lui Dumnezeu	19
4. Alte evenimente din trecut ale Regatul lui Dumnezeu	29
5. Evenimente din viața lui Isus Cristos	34
6. Lucrarea Regatului lui Dumnezeu	41
7. Regatul lui Dumnezeu în epoca viitoare	50
8. Să căutăm mai întâi Regatul lui Dumnezeu!	57
9. Primele parabolele despre Regatul cerurilor	61
10. Alte parabolele despre Regatul cerurilor	69
11. Regatul lui Dumnezeu în viața creștinilor	77

Notă:

Citatele Biblice sunt scrise cu text **bold**, iar alte citate sunt scrise cu text *italic*. Citatele sunt puse în ghilimele „”, iar parafrazările unui text biblic sau a unei părți din text, cât și anumite expresii teologice care nu apar în Biblie sunt încadrate în: “”.

Dacă nu se face nici o mențiune citatele biblice sunt luate din Scripturile Calea Creștină, având sigla: SCC

Siglele altor traduceri la care se face referire în acest material:
SS 1874 - Sfânta Scriptură tipărită la Iași în 1874.

GBV - Biblia București 2001, editat de Gute Botschaft Verlag.

NW - Traducerea Lumii noi a Sfintelor Scripturi.

CLV - N.T. și Psalmii, tipărit în 1993 de Societatea: Christliche Literatur-Verbreitung.

NTR - Noua Traducere Românească 2007.

NTTF - Noul Testament Traducerea Fidelă.

Prescurtări:

n.s. - notă de subsol.

î.C. - înainte de Cristos.

d.C. - după Cristos.

Această carte este structurată pe capitole, iar fiecare capitol este aranjat sub formă de întrebări și răspunsuri, iar la finalul fiecărui capitol se pun câteva întrebări recapitulative. Astfel pe baza acestui material se poate face studiu ca adunare sau ca grup.

CUVÂNT ÎNAINTE:

Regat [**Βασιλεία**]: Deși în cele mai multe traduceri ale Bibliei, cuvântul grecesc „Basileia” este tradus prin cuvântul: „Împărăție”, totuși traducerea mai exactă a acestui cuvânt este: „Regat”; el derivând din cuvântul „Basileus” = Rege.

Cuvântul „împărăție” se aplică unui stat colonial (imperiu) ținând sub stăpânire (supunând) teritorii și regate cucerite prin războaie, silnicie și cotropiri violente, ceea ce nu poate fi aplicat referitor la „Regatul lui Dumnezeu”, care este format din cei supuși Lui din toate națiunile și din toate timpurile prin voința lor liberă, și nu prin constrângere, umilire și jefuire; nici referitor la „Regatul lui Israel”.

De altfel, nici imperiile cele renumite din antichitate (Asiria; Egiptul; Babilonul; Medo-Persia; Grecia), nu erau conduse de oameni având rangul (funcția, titlul) de „împărat”, ci de „rege”, sau de „marele rege”, sau de „faraon”. Numai statul roman a devenit „imperiu”, odată cu declararea de către senatul roman, în anul 27 î.C. al lui Caius Iulius Octavianus (nepotul generalului Caius Iulius Caesar), ca primul împărat (în latină: Imperator, și de aici: „imperiu”) al imperiului roman.

În Scripturile creștine ceilalți amintiți mai sus au fost numiți „basileus”, adică „rege” (echivalent cu latinescul „rex”); însă împărații (imperatorul) de la Roma sunt de fiecare dată numiți în Scripturi cu titlul de „Cezar”, care a fost aordat de senatul roman pentru prima oară lui Caius Iulius Octavianus (numit apoi cu titlul onorific de „Augustus” = Venerabilul, Onorabilul; vezi Luca 2:1).

Mulți care se declară a fi „creștini”, sau „pocăiți”, nu știu că traducerea corectă este Regat și nu împărăție, și de fapt nici nu știu ce înseamnă acest cuvânt, la ce se referă!!!

Ne întrebăm, cum pot fi 2,2 miliarde de oameni care se declară: „creștini”, dar ei nu știu ce este Regatul lui

Dumnezeu? Nu pot face o descriere corectă a Regatului lui Dumnezeu? Sau a evenimentelor importante ale Regatului? Un om nu poate fi salvat (mântuit) dacă nu a auzit prima dată: Evanghelia (vestea bună) despre Regat!

Lucrarea de predicare a Domnului Isus este descrisă astfel: „**și El străbătea prin toată Galileea, învățându-i în sinagogile lor, și predicând Evanghelia Regatului; și vindecând orice boală și orice slăbiciune în popor.**” – Matei 4:23 SCC.

El a mai profețit chiar că: „**va fi predicată Evanghelia aceasta a Regatului pe întreg pământul locuit, spre mărturie tuturor națiunilor; și atunci va veni sfârșitul.**” – Matei 24:14 SCC.

Biblia îi descrie pe creștinii adevărați ca fiind: „**fiii Regatului**” (Matei 13:38 SCC), orice om știe câteva informații despre țara de origine, dar marea majoritate a celor care se declară: credincioși, nu sunt credincioși ai lui Dumnezeu, pentru că: 1. Nu cunosc regatul lui Dumnezeu, și nici nu doresc să-l cunoască; 2. Nu se supun legilor lui, care sunt legile Regelui: Cristos. Religiozitatea lor este una nominală, formală, departe de a fi căutători ai Regatului lui Dumnezeu (Matei 6:33)! Departe de a fi salvați prin evanghelia Regatului!!!

Iubite cititor, dacă cauți regatul lui Dumnezeu, atunci aceasta Carte te va ajuta!

Echipa Calea Creștină.

1. Regatul lui Dumnezeu, până la căderea primilor oameni în neascultare?

1) Ce attribute are Dumnezeu?

Dumnezeu există din veșnicie în veșnicie (Psalm 90:2; Neemia 9:5). Când exista singur în veșnicie, El era împlinit, El nu avea nevoie de nimeni sau nimic pentru a exista sau a fi fericit (Fapte 17:25). Numele lui Dumnezeu este: Iehova, și înseamnă: „*El va fi*”. Astfel El *va fi* orice este necesar pentru Sine, fără a avea nevoie de cineva!

Expresia „Dumnezeu”, înseamnă „*mare*” sau „*puternic*” derivând de la o rădăcină care înseamnă: „puternic”. De aceea Biblia ne spune despre Dumnezeu: „**Nu umplu Eu cerurile și pământul? zice Domnul**” (Ieremia 23:24). Ba mai mult, El este dincolo de creație, mai mare ca ea, El nu poate fi cuprins nici de cerurile cerurilor, după cum este scris: „**Iată, cerurile și cerurile cerurilor nu Te cuprind**” – 1Regi 8:27, GBV.

Iehova a avut atributul: stăpânirii din totdeauna, El era stăpân peste propriile: sentimente, peste rațiune și voință, despre El se spune că „**El este milos și plin de îndurare, încet la mânie și de o mare bunătate și Se întoarce de la rău.**” – Ioel 2:13, GBV.

2) Ce este Regatul lui Dumnezeu?

Regatul lui Dumnezeu a început să existe o dată ce Iehova la început a creat: cerurile și pământul (Geneza 1:1). Ele au constituit **teritoriul**, condus de Dumnezeu și locuit de îngeri și apoi de animale și oameni, care erau supușii regatului și a regelui: Iehova (Geneza cap. 1,2).

Regatul este **teritoriul**, peste care domnește Dumnezeu, care este Rege, Domn și Stăpân (1Cronici 29:12; Psalm 96:9-11; 99:1-4; 1Timotei 1:17).

Regatul la început, înainte de căderea lui Lucifer și a primilor oameni, cuprindea toate locurile create de Dumnezeu, atât cerurile spirituale, cât și cele fizice, precum și pământul (Geneza 1:1).

Conform cu 2Corinteni 12:2, există trei ceruri și anume:

(1) Primul cer: atmosfera care înconjoară pământul (Geneza 1:8; Matei 6:26; 16:1-3). Acest cer material a fost creat în ziua a doua a creației (Geneza 1:6-8).

(2) Cosmosul, universul fizic (Psalm 8:3; Iov 38:31-33), creat în ziua a patra a creației (Geneza 1:14-19).

(3) Cerurile spirituale unde se află Dumnezeu, îngerii (Matei 18:10; Apocalipsa 4), creat în ziua întâia, la **începutul** primei zile de creație (Geneza 1:1), după facerea Fiului și a Spiritului Sfânt.

Acest al treilea cer, seamănă cu universul fizic, de fapt creația fizică a fost creată după modelul celei spirituale (comp. cu Evrei 8:5). Apoi cerul spiritual este paralel cu universul fizic, dar fiind în dimensiunea spirituală, el este mai mare ca universul fizic, mai înalt ca El, în înălțimea lui se află: tronul lui Dumnezeu, care nu are un corespondent în univurul material, fiind deasupra lui (Isaia 14:13,14).

Putem să ne imaginăm cerul spiritual privind cerul fizic, constelațiile, cerul spiritual este asemănător cu cel fizic, cel fizic este copia sau imaginea celui spiritual (comp. cu Evrei 9:24).

3) Cine erau supușii Regatului lui Dumnezeu din cer?

Supuși Regatului lui Dumnezeu din cer, sunt creaturi ce au corpuri spirituale și care au diferite poziții și lucrări și ei au fost creați în început, atunci când au fost create: cerurile spirituale (Geneza 1:1), de aceea, îngeri erau prezenți atunci când a fost întemeiat pământul (Iov 38:4-7). Îngerii au fost creați în începutul zilei întâi a creațiunii, după nașterea din Tatăl a Fiului și a Spiritul Sfânt. Atunci când a fost creat cerul spiritual, au fost creați și îngerii.

Îngerii au fost creați înainte de univurul fizic, în început, de pildă îngerul responsabil cu soarele a început să servească ca: „**lumină**” în partea a doua a primei zile a creației (Geneza 1:4,5), în timp ce astru propriu zis al soarelui a existat doar din ziua a patra (Geneza 1:14-16). Această creatură spirituală a fost lumina din prima zi când Dumnezeu a spus: „**Să fie lumină!**” **Și a fost lumină.**” (Geneza 1:3 GBV). Ulterior în ziua a patra, cel care a servit deja ca lumină, a fost pus ca supraveghetor peste soare!

Îngerii sunt creaturi spirituale perfecte, care au fost create de Dumnezeu prin Fiul (Cuvântul) și prin Spiritul Sfânt (Psalm 33:6; 148:1-5; Coloseni 1:15-17). Deci îngerii nu sunt sufletele copiilor morți, cum cred unii, nici nu sunt creaturi care au evoluat dintr-o formă inferioară de existență într-una superioară; ci, ei au fost creați direct: îngeri.

Biblia vorbește de o mare oștire de îngeri buni (1Regi 22:19; Psalm 68:17; 148:2). Dumnezeu are miliarde de creaturi spirituale în subordinea Lui (Daniel 7:9-10; Apocalipsa 5:11).

În Biblie, cuvântul: ÎNGER vine din ebraicul: „**mal’ak**” și din grecescul: „**angelos**”, și au înțelesul de: trimis, sol, mesager (vezi Maleahi 3:1 n.s. și Apocalipsa 1:20 n.s BCR), sensul cuvântului nu indică **natura** ființei, ci **rolul ei**. Natura îngerului este spirituală, îngerii sunt spirite (Psalm 104:4; Evrei 1:7).

4) Cum îi descrie Biblia pe îngeri?

Îngerii sunt spirite (1Regi 22.19-22), ei mai sunt numiți și: fii ai lui Dumnezeu (Iov 1.6; comp. Daniel 3:25 cu v.29); ‘dumnezei’ (Psalm 8:5; 97:7), stele (Iov 38:4-7). Ei au corpuri spirituale, descrise ca fiind: vânturi sau flăcări de foc (Evrei 1:7). Îngerii, au fost văzuți de oameni uneori sub formă de corpuri de oameni sau cai de foc (2Regi 2:11; 6:17).

Îngerii îl cunosc față în față pe Dumnezeu (Matei 18:10); sunt mai puternici și mai înțelepți ca omul (Psalm 103:20; 2Regi 19:35), și prin urmare sunt ființe dintr-o categorie mai înaltă decât omul (vezi Psalm 8:5). Doar creștinii care vor ajunge în cer, vor fi ca îngerii (Matei 22:30; Marcu 12:25).

Îngerii cu toate că nu au corpuri materiale, se pot materializa luând corpuri de oameni, și apărând oamenilor în general sub formă de bărbați (Geneza 18:2; 19:1,2). Îngerii au în lumea spirituală fie chip de bărbați (Zaharia 2:1-3; Daniel 10:5,6), dar e posibil ca unii îngeri să aibă și chip de femeie (vezi Zaharia 5:9), ei pot avea un chip asemănător cu unele animale, ca de pildă: calul (Zaharia 1:8-11; comp. Apocalipsa 4:7; 11:9 cu Luca 10:19).

5) Ce categorii de îngeri există și care este rolul lor?

În mod evident ei sunt împărțiți în ranguri diferite, după cum urmează:

Heruvimii (Geneza 3:24), ei sunt primii în rang, ei sunt în număr de 12 (comp. Cu 1Regi 7:25,44; 10:20; Apocalipsa 21:12), din care poziția cea mai înaltă o au cele patru făpturi vii sau heruvimi (Ezechiel 1:5-10; 10:15,20), care stau atât împrejurul tronului cât și în mijlocul tronului, și Îl reprezintă pe Dumnezeu (Apocalipsa 4:6). Alții patru heruvimi stau la colțurile pământului și au în grijă: planeta pământ (Apocalipsa 7:1), iar ceilalți patru au în grijă celelalte planete și stele (Exod 26:1,31).

Apoi sunt **serafimi**, în număr de douăzeci și patru (comp. cu 1Cronici 24:1-19) din care doi stau deasupra Domnului Isus și strigă unul la altul: „sfîntenia lui Iehova” (comp. Isaia 6:1-3 cu Ioan 12:41,45). Cei doi serafimi au fost lângă Isus Cristos și atunci când El a înviat, fiind văzuți sub forma a doi bărbați (Luca 24:4; Ioan 20:12-14). Ceilalți serafimi au rolul de preoți lângă marele preot: Isus (Isaia 6:5-7).

Apoi urmează cele **șapte spirite** care stau în fața tronului și pot transmite la porunca lui Dumnezeu: har și pace (Apocalipsa 1:4; 4:4-7). Rolul lor este să fie ochii lui Iehova care cutreieră tot pământul (Zaharia 4:10), iar după învierea Domnului, ochii lui Isus Cristos, spirite trimise pe tot pământul (Apocalipsa 5:6). Aceste șapte spirite sunt „**șapte lămpi de foc arzând înaintea tronului**”, ele sunt cele șapte candelă ale sfeșnicului văzut de profetul Zaharia (Zaharia 4:2,10).

Acest sfeșnic are un corespondent în fiecare adunare creștină, astfel fiecare adunare este un sfeșnic cu rol de luminare (Apocalipsa 1:20; Matei 4:14-16), ce transmite lumii: dreptatea, bunătatea, adevărul, înțelepciunea și alte roade ale luminii prin creștini (Efeseni 5:9-16).

Iar după cum lumina fizică descompusă printr-o prismă dă șapte culori, în mod asemănător lumina spirituală și ea se descompune în șapte atribute, astfel un singur sfeșnic dar șapte brațe, o singură lumină dar șapte făclii. O singură lumină spirituală dar șapte calități divine.

Apoi urmează **căpeteniile** sau arhanghelii (Efeseni 1:21), cuvântul arhanghel înseamnă: „*înger conducător*”. Fiecare căpetenie este rânduie peste un sistem solar (Iov

38:32), ulterior alte căpetenii au fost rânduite peste o țară (comp. cu Daniel 10:13,21; 12:1).

Apoi urmează: **domniile** (Coloseni 1:16) numite și „**gloriile**” (2Petru 2:10), fiecare domnie conduce o stea sau o planetă indiferent de mărime (Apocalipsa 8:10), și o legiune de îngeri.

Ulterior au fost rânduite alte domnii peste o regiune dintr-o țară (comp. cu Daniel 6:2). De pildă, Israel care are 12 regiuni și 12 triburi (Exod 24:4), are 12 domnii (comp. cu Numeri 17:2,6), iar în subordinea lor sunt 12 legiuni de îngeri care erau gata să intervină pentru Domnul Isus dacă era necesar (Matei 26:53).

Apoi urmează: **autoritățile**, fiecare autoritate conduce sateliții naturali ai unei planete, ulterior alții au fost rânduți peste un oraș mare (comp. cu Luca 19:17).

Apoi urmează: **puterile**, fiecare satelit natural al unei planete este condus de o putere, iar dacă sunt mai mulți sateliți, peste ei este o autoritate.

Ulterior alte puteri au fost rânduite peste fiecare oraș mai mic, sau sat și astfel aceste localități sunt conduse de o putere. Fiecare putere are un atribut și o lucrare specifică, dar teritorială, ca de pildă: spirit de înțelepciune și descoperire (Efeseni 1:17); spirit de îndurare și rugăciune (Zaharia 12:10); spirit de credință (2Corinteni 4:13); spirit de înțelepciune și pricepere (Isaia 11:2)¹.

Apoi urmează: **santinelele** sau străjerii, care se ocupă cu anumite procese, fenomene sau activități naturale ale fiecărei planete, stele sau staeliți.

Ulterior alți străjeri, au fost puși peste anumiți oameni aleși de Dumnezeu, sunt supravegheați de o santinelă care este superioară unui înger simplu. De pildă: omul lui Dumnezeu: Daniel avea pe îngerul Gabriel care era o santinelă prin care Dumnezeu lucra în viața lui (Daniel 9:21). Mai târziu Gabriel a fost santinela fecioarei Maria (Luca 1:19,26).

Apoi urmează: **îngerii**, ei ajută santinele în lucrarea lor.

---

¹ Și darurile Spiritul Sfânt, sunt puteri ale Lui (Luca 4:14; Romani 15:13,19; 2Petru 1:21), dar ele nu sunt teritoriale, ci ele conduc și influențează o persoană, nu un oraș sau un sat.

După facerea omului, fiecare om are cel puțin un înger cu rol de supraveghere (Matei 18:10; Evrei 1:14).

Îngerii sunt organizați în legiuni (Matei 26:53), o organizare asemănătoare cu armata romană din timpul lui Isus. O legiune romană avea între 4000 și 6000 de soldați, deci și legiunile de îngeri, pot fi legiuni mai mari sau mai mici în funcție de numărul de suflete, de mărimea teritoriului.

6) Care era starea Reagului ceresc al lui Dumnezeu?

Biblia descrie cerul ca un paradis, adică un parc (grădină) al farmecului, al desfătării. De fapt, paradisul pământesc din Grădina Edenului a fost creat după modelul cel ceresc (2Corinteni 12:1-4; Apocalipsa 2:7; comp. cu Evrei 8:5).

În cele șase zile ale creației până la căderea lui Lucifer și a lui Adam și Eva, toate creaturile din ceruri Îl lăudau pe Iehova Dumnezeu Creator (vezi: Psalm 103:19-22; cap. 148).

În cer era mare bucurie, îngerii **„strigau împreună de bucurie și toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de laudă?”** (Iov 38:7 NW). Fiecare își îndeplinea rolul pentru care a fost creat, astfel Fiul ca maestru înaintea lui Iehova era la lucru, ca Înțelepciune, ca slujitor al Tatălui (Proverbe 8:30,31); Spiritul Sfânt lucra și El la porunca Înțelepciunii (Geneza 1:2; comp. Proverbe 8:22-25 cu 1:20-23); și îngerii ascultau de Dumnezeu îndeplinindu-și sarcinile primite (Psalm 103:20).

Toate funcționau excelent în cer și pe pământ, nu exista rău, păcatul sau suferința, toate lucrările Lui sunt perfecte (Deuteronom 32:4). Scopul lui Dumnezeu nu a fost ca creaturile să sufere sau să moară! Atunci când s-a sfârșit creația, ea a fost descrisă astfel: **„Dumnezeu s-a uitat la tot ce a făcut și toate erau foarte bune”** – Geneza 1:31 NTR.

7) Cum era Grădina Edenului?

Grădina Edenului era un paradis, în traducerea Septuaginta pentru expresia: **„grădină”** este **„paradeisos”**, care înseamnă: paradis! Cuvântul ebraic pentru Eden înseamnă: *plăcere, farmec* (vezi: Geneza 2:8,15 n.s. BCR). Astfel tălmăcit ar fi: „paradisul plăcerii”.

Primii oameni puteau să mănânce din orice pom din grădină, aveau acces în toată grădina, prin grădina Edenului trecea un

fluvii care se împărțea în patru râuri ce udau bine grădina, făcând-o un paradis în adevăratul sens al cuvântului! Animalele nu erau carnivore, feroce, erau blânde supuse omului! Adam chiar a pus nume la toate animalele (Geneza 2:19).

Totul era conceput să-ți încânte privirea, gustul, auzul, simțurile!!! Biblia declară: **„Iehova Dumnezeu a făcut o grădină în Eden, spre răsărit, și l-a pus acolo pe omul pe care-l făcuse. Și Iehova Dumnezeu a făcut să crească din pământ tot felul de pomi plăcuți la vedere și buni de mâncat”** – Geneza 2:8-9 NW.

Grădina Edenului făcea parte din Regatul lui Dumnezeu!

În cerul unde locuia Dumnezeu, exista o grădină a Edenului minunată, descrisă prin cuvintele: **„Erai în Eden, grădina lui Dumnezeu. Erai împodobit cu toate pietrele prețioase: rubin, topaz, jasp, crisolit, onix, jad, safir, turcoază și smarald, iar monturile lor erau din aur. Ele au fost pregătite în ziua creării tale. Tu ești heruvimul uns, ocrotitor, eu te-am numit. Erai pe muntele sfânt al lui Dumnezeu. Umblai printre pietre de foc...”**.

Această grădină cerească strălucitoare, avea un corespondent pe pământ: Grădina Edenului pământească.

Dacă capitala celui de-al treilea cer era Grădina Edenului din cer, de pe muntele lui Dumnezeu, capitala sau locul central al pământului era: Grădina Edenului ce era situată între Tigru și Eufrat în Asia Mică!

8) Cine erau supușii Regatului lui Dumnezeu pe pământ?

Creatorul ne-a revelat în cartea Sa: Biblia: facerea primilor oameni: Adam și Eva, precum și scopul Său cu ei și pământul (Geneza 1:26-28; 2:7-25). Din Sfintele Scripturi aflăm, cum Dumnezeu i-a creat pe oameni perfecți, pentru că toate Dumnezeu i-a pus în Grădina Edenului, și le-a dat stăpânirea peste pământ și peste toate viețuitoarele (Geneza 1:28), dar le-a dat porunca de a nu mânca din pomul cunoștinței binelui și răului (Geneza 2:16-17). Aceasta era singura interdicție din grădină!

Scopul lui Dumnezeu cu ei a fost: **„Și Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Fiți roditori și înmulțiți-vă și umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți**

peste peștii mării și peste păsările cerurilor și peste orice vietate care se mișcă pe pământ” – Geneza 1:28 GBV.

Acest scop a lui Dumnezeu avea trei aspecte: **1) înmulțirea oamenilor și umplerea pământului;** **2) supunerea pământului**, adică transformarea acestuia într-un paradis ca Edenul (vezi și Geneza 2:15); **3) stăpânirea** peste toate tipurile de viețuitoare.

Întrebări de recapitulare:

- (1) Ce este Regatul lui Dumnezeu?
- (2) Cine erau supuși Regatului din cer?
- (3) Ce categorii de îngeri există și care este rolul lor?
- (4) Care era starea din cer înainte de căderea lui Lucifer?
- (5) Cum era grădina Edenului de pe pământ și cine locuia pământul?

2. Regatul lui Dumnezeu, în epoca actuală

1) Ce s-a întâmplat în cer?

În cer există patru heruvimi, care stau atât împrejurul tronului și îl reprezintă pe Dumnezeu (Apocalipsa 4:6). Dumnezeu are multe calități, perfecte (Deuteronom 32:4), însă conform Scripturilor, El are patru calități principale, arătate prin cei patru heruvimi sau făpturi vii, care stau pe tron cu Dumnezeu (Ezechiel 1:5-10; Apocalipsa 4:6,7) și care au patru capete: de leu, reprezentând: puterea (Judecători 14:18); de vițel reprezentând: viața (Maleahi 4:2); de om, reprezentând: dragostea (comp. 1Ioan 4:7,8 cu Geneza 1:27); de vultur, reprezentând: înțelepciunea (Iov 39:26-29).

Lucifer conform descrierii din Ezechiel cap. 28, a fost al patrulea dintre heruvimi, el a fost înțelepciunea, fiind descris prin cuvintele: **„Tu ești o pecete a perfecțiunii, ești plin de înțelepciune”**.

El era a **șasea** creatură ca rang sau poziție!

Primul creat al lui Dumnezeu era Fiul Său: Isus (Coloseni 1:15; Apocalipsa 3:14), apoi Spiritul Sfânt ce provine din Tatăl (1Corinteni 2:12; 1Ioan 4:2, în greacă: **ek: din Dumnezeu**) dar prin Fiul, căci toate s-au făcut prin Fiul (Ioan 1:2; Coloseni 1:15-17), apoi heruvimul cu cap de leu, ce reprezentând: puterea (Judecători 14:18); apoi cel cu cap de vițel reprezentând: viața (Maleahi 4:2); apoi cel cu cap de om, reprezentând: dragostea (comp. 1Ioan 4:7,8 cu Geneza 1:27). Și apoi Lucifer, a șasea creatură creată și al **șaselea** în poziție dintre creaturi!!!

Dar de ce a căzut Lucifer? Biblia spune: **„Inima ta s-a umplut de trufie din cauza frumuseții tale”**, el s-a uitat la el, nu la Iehova, și astfel nu a mai reflectat gloria lui Iehova, ci a început să se îngâmfe, crezând că datorită frumuseții este “cineva”!!! Că merită un loc mai bun! Ca și cum Dumnezeu ar fi fost nedrept și nu i-a poziționat pe fiecare după locul care îl merită?!?

Trufia apoi l-a împins la dorința de a fi **egal** cu Dumnezeu! Astfel, scopul răzvrătirii lui Satan, a fost pentru a deveni Dumnezeu, egal cu Cel care L-a creat!!!

Dumnezeu ne descoperă prin profetul Isaia: „**Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, care ai biruit popoarele! Și tu ziceai în inima ta: Mă voi urca până la ceruri, îmi voi ridica tronul mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării, la capătul nordului, mă voi ridica mai sus de vârful norilor, voi fi ca și Cel Preaînalt.**” – Isaia 14:12-14, Versiunea: Trinitarian Bible Society 2002.

Dorința lui era să fie desupra celorlalți îngeri (stele – vezi Iov 38:7), El voia să fie deasupra creaturilor, să fie egal cu Cel prea Înalt să fie **ca** El! Satan va fi judecat pentru mândria Lui, pentru tot răul care l-a făcut.

2) Ce s-a întâmplat în Grădina Edenului?

Ispitiți de satan care printr-un șarpe le-a vorbit, și în primii oameni s-a aprins dorința de a fi: „*dumnezei*” (Geneza 3:5, NTR n.s.), de nu mai stabili Iehova ce este bine și rău pentru ei, ci ca ei să fie proprii lor stăpânii, astfel ei au mâncat din pomul interzis (Geneza 3:1-7). Pomul cunoștinței binelui și răului era opus pomului vieții, prin consumarea din pomul vieții se primea nemurirea, se primea cunoașterea lui Dumnezeu (Ioan 17:3), cunoașterea binelui și răului din perspectiva lui Dumnezeu.

Din consumarea pomului cunoștinței binelui și răului, omul își rupea legătura cu Dumnezeu, devenea el însuși: „*dumnezeu*”, și începea să vadă binele și răul dintr-o perspectivă: egoistă, de aceea, Adam și Eva s-au rușinat că sunt goi, în ei s-au aprins poftă datorită centrării pe ei și nu mai pe Dumnezeu (Geneza 3:1-11).

Diavolul i-a mințit pe Adam și Eva, promițându-le că vor „*fi dumnezei*” (Geneza 3:5, NTR n.s.), nimeni nu poate fi Dumnezeu prin natura lui, decât Cel care are **viață în El însuși** și nu are nevoie de nimeni ca să existe (comp. Galateni 3:8 cu Fapte 17:25).

De fapt, satan știa că fiecare este rob celui de care ascultă (Romani 6:16)! Satan dorea în realitate să îi subjuge pe primii oameni și pe copiii lor, dar și pe stăpânirea primită de ei de la Dumnezeu: pământul și animalele. Aceasta a fost dorința reală a lui satan! Adam și Eva au introdus pe pământ: păcatul,

suferința moartea, datorită neascultării lor față de Dumnezeu și ascultării lor de satan (Geneza cap. 3; Romani 5:12).

Dar aceasta nu înseamnă că scopul lui Dumnezeu nu se va împlini! Scopul lui Dumnezeu a avut două părți: una revelată în Geneza 1:28, și o parte ascunsă, dar împlinindu-se scopul tainic, ne-revelat atunci în grădina Edenului, se va duce la îndeplinire și partea secundară a scopului lui Dumnezeu revelat în Geneza 1:28.

Partea ne-revelată a scopului lui Dumnezeu a fost dezvăluită în primul secol prin scrierile creștine.

3) Care este misterul lui Dumnezeu?

Dumnezeu este Atot-cunoscător, Atot-înțelept, El a știut mai dinainte, că Diavolul se va răzvrăti și va ispiti pe Adam și Eva și că aceștia vor cădea, El știa mai dinainte aceste lucruri.

Prin urmare, știind mai dinainte ceea ce se va întâmpla, El a întocmit un plan în Sine însuși (Efeseni 1:9), un plan de înălțare pentru Fiul Său (Filipeni 2:5-11) și pentru mireasa lui Cristos (Coloseni 1:27; Ioan 12:26)! Acest plan de înălțare era și un plan de salvare al omenirii prin jertfa lui Isus Cristos (Efeseni 3:11; Marcu 10:45; 1Timotei 2:5,6).

Dumnezeu dorea ca Fiul Său să fie Înălțat într-o poziție superioară față de cea de la început, când era Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 1:1), o persoană ce împlinea poruncile Tatălui.

Dumnezeu a dorit să-L facă pe Isus: Domn (Fapte 5:31), Domn al domnilor și Rege al regilor (Apocalipsa 19:16), ca oamenii și îngerii să i se închine și să-l respecte în calitate de Domn și Stăpân (Evrei 1:6; Apocalipsa 5:12-14; Ioan 5:23)! Dar și în slujbele de Mijlocitor (1Timotei 2:5), Mare preot (Evrei 4:14-16), Salvator sau Mântuitor (Fapte 13:23; Filipeni 3:20), și ca oamenii să se închine prin El l-a Dumnezeu (Evrei 7:25)!

Dumnezeu în preștiința Lui i-a **ales** mai dinainte pe cei ce vor face parte din corpul lui Cristos, adică El cunoscând viitorul mai înainte ca el să se întâmple (Isaia 46:10), a cunoscut mai dinainte pe cei ce vor reacționa cu credință la vestea bună și care vor rămâne până la capăt în Cristos, și i-a ales mai dinainte de întemeierea lumii, ca să fie spre lauda gloriei Lui (Romani 8:28; Efeseni 1:4-6; 1Petru 1:2). Dumnezeu i-a și

scris în cartea vieții, știind mai dinainte care vor fi salvați pe baza preștiinței Lui (Apocalipsa 13:8; 17:8).

Astfel, Dumnezeu a permis ca Diavolul să se răzvrătească, ca oamenii să cadă în păcat, știind mai dinainte lucrul acesta, Dumnezeu și-a întocmit un plan, care să ducă la înălțarea lui Isus Cristos și a adunării Lui! (Filipeni 2:5-11; Efeseni 2:1-6).

Misterul lui Dumnezeu este Cristos! – Coloseni 2:2.

În acest mister era inclus: smerirea și înălțarea Domnului Isus (1 Timotei 3:16), alcătuirea corpului lui Cristos format din iudei, și din oameni ai națiunilor și care au parte de aceleași promisiuni prin Evanghelie, în Isus (Efeseni 3:3-13).

4) Care sunt cele două regate în opoziție?

Regatul lui Dumnezeu este în opoziție cu Regatul lui satan (Fapte 26:17,18; Efeseni 2:1-6), acesta fiind numit: **„autoritatea întunericului”** (Coloseni 1:13), din acest regat fac parte: regatul lumii (Apocalipsa 11:15), și în viitor cel rău își va manifesta domnia prin regatul fiarei (Apocalipsa 16:10). Satan, îngerii lui, oamenii lui, sunt în regatul întunericului, ei nu se supun de bună voie lui Dumnezeu!

Conducerea celui rău asupra țărilor sau a oamenilor nu a fost deplină, deoarece uni oamenii au ascultat de legea lui Dumnezeu (Romani 2:12-15,25,26), și unii oameni au primit iertare datorită sistemului de jertfe ce dădea o ispășire provizorie (Evrei 7:25-27). Iar la sfârșitul vieții pământești a lui Cristos, datorită integrității Sale, diavolul a fost judecat și scos afară, pierzându-și de drept autoritatea de a conduce lumea (Ioan 12:31; 16:11).

Regatul lui Dumnezeu este deasupra acestui regat al celui rău, și fiindu-i superior el poate forța regatul întunericului să facă anumite lucruri care în mod natural el nu le-ar face, astfel nimic nu poate să lucreze contra voinței lui Dumnezeu (Daniel 4:35; Romani 9:17-19), nimic nu se poate împotrivi lui Dumnezeu și scopurilor Sale (2 Cronici 20:6; Isaia 14:27; 43:13). Astfel se împlinește Scriptura care spune: **„Dar Dumnezeul nostru este în ceruri: tot ce I-a plăcut a făcut”**. Sau: **„Domnul a făcut tot ce I-a plăcut în ceruri și pe pământ, în mări și în toate adâncurile”** (Psalm 115:3; 135:6 GBV).

5) Prin cine va împlini Dumnezeu scopul Său?

Dumnezeu a profețit chiar din Eden, despre o persoană care va zdrobi capul șarpelui (Geneza 3:15), este vorba despre Domnul Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu (Evrei 2:14), care a câștigat biruința asupra Diavolului (Ioan 12:31; 14:30; 16:11; Coloseni 2:15; 1Ioan 3:8).

De la înălțarea Lui la cer, Isus fiind pus deasupra oricărei stăpâniri, El domnește peste toți, chiar dacă încă nu toți și toate i se supun (Evrei 2:8). El așteaptă ca dușmanii Lui să fie făcuți așternut al picioarelor Sale (Evrei 10:12,13), adică nimiciți (comp. cu 1Regi 5:3; cu Psalm 110:2,5).

În acest timp, El își adună adunarea Sa, care este corpul Său, împreună cu care va domni și va pune capăt răului (Daniel 7:18,22,27; 1 Corinteni 4:8; 2Timotei 2:10-12).

6) Care sunt etapele importante ale Regatului lui Dumnezeu în această epocă?

De la căderea în păcat a primilor oameni până la revenirea lui Isus Cristos, Biblia numește această perioadă de timp: „**veacul acesta**” (1Corinteni 3:18, GBV); sau: „**epoca aceasta**” (SCC). Iar de la venirea Domnului încolo, este numit: „**veacul...viitor**” (Efeseni 1:21, GBV) sau: „**epoca...viitoare**” (SCC).

În epoca aceasta au avut loc anumite evenimente sau acțiuni ale Regatului (Stăpânirii) lui Dumnezeu pe pământ, cum ar fi: (1) Promisiunea din Geneza 3:15, privitoare la o sămânță care va zdrobi capul șarpelui. (2) Promisiunea făcută lui Avraam (Geneza 12:3), (3) Cea a lui Isac (Geneza 26:4), (4) Lui Iacob (Geneza 28:14), (5) Promisiunea făcută lui Iuda (Geneza 49:8-10), (6) Promisiunea făcută lui David (2Samuel 7:12,16), (7) Legământul lui Dumnezeu cu Israelul pentru primirea țării promise, (8) Ungerea regilor în Israel, (9) Nașterea lui Isus din fecioară (Luca 1:31-33), (10) Ungerea cu Spiritul Sfânt la botezul lui Isus, devenind astfel Mesia sau rege (Daniel 9:25; Ioan 1:32-34), (11) Moartea Lui ca Rege al iudeilor (Matei 27:37), ca Mesia a lui Israel (Ioan 1:41,49), (12) Învierea lui Isus Cristos când primește toată autoritatea (Matei 28:18), (13) înălțarea la cer după 40 de zile la dreapta Tatălui (Fapte 1:3; Efeseni 1:20-23; 1 Petru 3:21,22).

În capitolele următoare o să analizăm mai în detaliu aceste evenimente din trecut legate de Regatul lui Dumnezeu.

Întrebări de recapitulare:

- (1) Ce s-a întâmplat în cer, dar în Grădina Edenului?
- (2) Care este misterul lui Dumnezeu?
- (3) Care sunt cele două regate în opoziție, explicați?
- (4) Prin cine va împlini Dumnezeu scopul Său?

3. Evenimente din trecut ale Regatul lui Dumnezeu

1) Care este înțelesul textului din Geneza 3:15?

Dacă facem o observare corectă a textului, observăm că în Geneza 3:15, se face referire la patru personaje, după cum urmează: **1.Șarpele, 2.Femeia, 3.Sămânța șarpelui, 4.Sămânța femeii.**

Unele personaje sunt mai ușor de identificat, altele mai greu, dar observăm din text, două tabere adverse:

I – Șarpele și sămânța Lui.

II – Femeia și sămînța ei.

Există pasaje în Biblie care sunt literale și pasaje cu un înțeles spiritual, care trebuie înțelese spiritual (1Corinteni 2:11-14; 2Corinteni 3:6).

Există pasaje unde se întrepătrund referiri la persoane sau lucruri fizice, cu referiri la persoane sau lucruri spirituale! Un astfel de pasaj este Ezechiel cap. 28, care vorbește de regele Tirului, dar și de regele din locurile cerești ale Tirului, adică de Satan (comp. cu Luca 10:13-19; vezi și Daniel 10:13,20; Efeseni 6:12). De unde știm? Regele Tirului nu a fost niciodată heruvim ocrotitor.

În mod asemănător, Geneza 3:14-19, se întrepătrund referirile literale: șarpele (animalul), Eva, Adam, dar și referirile spirituale: Satan și copiii lui, precum și femeia cerească și sămânța ei: Isus și creștinii!

În primul rând, să vedem **cine este șarpele din v.15?**

În Apocalipsa 12:9, găsim scris: „**șarpele cel vechi, acela care se numește Diavol și Satan**”.

Dacă am identificat șarpele din v.15, **cine este atunci sămânța lui?**

Ei sunt oamenii răi, copiii Diavolului (Ioan 8:41-47; Matei 23:29-33; 1Ioan 3:8-10). Aceștia au mușcat călcâiul seminței femeii pe Domnul Isus, atunci când L-au dat la moarte ca să fie răstignit (Ioan 19:6-16). Atunci copiii diavolului s-au bucurat (Ioan 16:20), iar copiii lui Dumnezeu s-au întristat (comp. cu Matei 17:23).

2) Dar cine este femeia?

Unii spun că este omenirea în ansamblu, alții că este Eva, alții că este Maria, alții că este Israelul, etc.

Biblia vorbește de o femeie spirituală în locurile cerești care este Ierusalimul de sus (Galateni 4:26-28), sau Ierusalimul ceresc, cetatea lui Dumnezeu (Evrei 12:22-23).

Domnul Isus provine de sus, astfel El vine pe pământ din cer de la Tatăl (Ioan 16:28), mai precis din Ierusalimul ceresc, despre care Pavel prin inspirație spune că este „**mama noastră**” (Galateni 4:26). Ierusalimul de sus, sau ceresc cum mai este numit, este compus din acel oraș cu temelii tari al cărui constructor și arhitect este Dumnezeu, și putem găsi descrierea lui în Apocalipsa cap. 21,22:1-4.

3) Dar cine este sămânța femeii?

Sămânța spirituală a acestei femei este Domnul Isus (Galateni 3:16), care provine din cer (Ioan 3:31), dar și frații lui, adică: adunarea creștină (Galateni 3:28,29; 4:26,31), care are parte de nașterea de sus (nașterea din nou) – Ioan 3:3-5.

Domnul Isus este cel care va zdrobi capul șarpelui (1Corinteni 15:24-26). Astfel este clar că sămânța femeii care omoară pe Diavol este Isus (Evrei 2:14), dar și frații Lui (Romani 16:20), cu care Isus este una! (Galateni 3:27-29).

În concluzie, personajele spirituale din Geneza 3:15 sunt: femeia care este Ierusalimul de sus, sămânța femeii care este Cristos Isus și creștinii, șarpele care este Satan, iar sămânța șarpelui care sunt copiii lui, adică oamenii răi.

4) Ce promisiuni i-a făcut Dumnezeu lui Avraam, Isac și Iacob?

Cu aproximativ 2000 de ani înainte de Cristos, a trăit un bărbat temător de Dumnezeu și credincios pe nume Avram, care a fost numit: „**Prieten al lui Dumnezeu**” (Iacob 2:23 GBV).

Dumnezeu îi face o promisiune lui Avraam, Acesta îi spune: „**Și te voi face o națiune mare și te voi binecuvânta; și voi face numele tău mare și vei fi o binecuvântare. Și voi binecuvânta pe cei care te vor binecuvânta și voi blestema pe cel care te va blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine**” (Geneza 12:2-3 GBV). Iar mai

târziu, Dumnezeu îi schimbă numele din Avram în Avraam, după cum găsim scris: „**Domnul S-a arătat lui Avram și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul Atotputernic: umblă înaintea feței Mele și fii integru. Și voi încheia legământul Meu între Mine și tine și te voi înmulți foarte mult“.** Și Avram a căzut cu fața la pământ; și Dumnezeu a vorbit cu el, zicând: „**Eu sunt: iată, legământul Meu este cu tine și tu vei fi tatăl unei mulțimi de națiuni. Și numele tău nu se va mai chema Avram, ci numele tău va fi Avraam, pentru că te-am făcut tatăl unei mulțimi de națiuni**” (Geneza 17:1-5, GBV). Dumnezeu a făcut un legământ cu El, jurându-se pe Sine Însuși și promițându-i următoarele: „**Am jurat pe Mine Însuși, zice Domnul, pentru că ai făcut lucrul acesta și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult sămânța, ca stelele cerurilor și ca nisipul care este pe malul mării; și sămânța ta va stăpâni poarta vrăjmașilor săi. Și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate națiunile pământului, pentru că ai ascultat de glasul Meu.**” (Geneza 22:16-18 GBV)!

Astfel și noi cei ce trăim în prezent, putem fi binecuvântați sau nu, în funcție de atitudinea pe care o avem față de sămânța lui Avraam! De aceea în continuare vom analiza promisiunile lui Dumnezeu făcute lui Avraam.

Toate aceste promisiuni i-au fost repetate și lui Isac, fiul lui Avraam (Geneza 26:4), și lui Iacob, nepotul lui Avraam (Geneza 28:12-15; 35:12).

Promisiunile lui Dumnezeu față de Avraam care apar în următoarele pasaje Biblice și care ne privesc și pe noi: Geneza 12:2,3,7; 13:14-17; 15:5; 17:1-12,16,19,21; 22:16-18, din care desprindem următoarele 5 categorii de făgăduințe sau promisiuni, pe care le vom analiza în continuare.

5) Care este una din promisiunile ce i-a făcut-o Dumnezeu lui Avraam?

Dumnezeu i-a promis: „**te voi face o națiune mare**” ... „**voi face sămânța ta ca pulberea pământului**”... „**Privește acum spre ceruri și numără stelele, dacă le poți număra!**” Și i-a zis: „**Așa va fi sămânța ta!**”... **te voi înmulți foarte mult**”... „**vei fi tatăl unei mulțimi de națiuni**”... „**te voi face foarte roditor și voi face națiuni din tine și împărați vor**

ieși din tine”... „voi înmulți foarte mult sămânța, ca stelele cerurilor și ca nisipul care este pe malul mării”. - Geneza 12:2,3,7; 13:14-17; 15:5; 22:17.

Împlinirea literală a acestei făgăduințe a lui Dumnezeu este că din Avraam a luat ființă națiunea Israel, care a fost un popor mare mai ales în rolul pe care la jucat în relația cu Dumnezeu, căci Dumnezeu a vrut să facă din Israel o națiune specială de regi și preoți care să constituie mijlocul prin care Dumnezeu va trata cu celelalte națiuni (Exod 19:5,6). Promisiunea aceasta că **„voi face sămânța ta ca pulberea pământului”**, a fost cu atât mai extraordinară, dacă ne gândim că Sara soția lui Avraam a fost stearpă și era în vârstă de 90 de ani ne-având nici un copil (Geneza 17:17). Însă Dumnezeu a făcut ca ea să dea naștere pe Isac, apoi Avraam a mai avut copii și cu Agar sclava lui Sara (Geneza 16:2,11), care la născut pe Ismael, din care au descins 12 prinți (Geneza 17:20; 25:12-16).

Avraam a mai avut soții² la bătrânețe care i-au născut fii, din care au ieșit națiuni ca: așurimii, letușimii, leumimii, fiii Cheturei, și alții (Geneza 25:1-4). Iar prin Isac a avut mulți urmași, căci Isac a generat pe Esau din care se trag Edomiții, și pe Iacob din care se trag Israeliții, care în timpul lui Solomon sunt descriși ca număr prin cuvintele deosebit de descriptive din 1Regi 4:20: **„Iuda și Israel erau mulți la număr, ca nisipul care este lângă mare, mâncând și bând și desfătându-se.”** Deci putem spune că într-adevăr s-a împlinit promisiunea că **„voi înmulți foarte mult sămânța, ca stelele cerurilor și ca nisipul care este pe malul mării”**. Sămânța lui Avraam a devenit numeroasă, el a devenit tatăl multor națiuni, printre care putem aminti: Israeliții, Edomiții, Așurimii, Letușimii, Leumimii, cele 12 triburi născute de Ismael, fii Cheturei și alții. Dar chiar și promisiune că **„din tine vor ieși împărați”**, dacă ne gândim la numeroși regi din Israel, apoi la faptul că numai din Ismael fiul avut cu Agar au ieșit 12 prinți.

Dar această promisiune-profeție mai are și o împlinire spirituală, căci Avraam este tatăl tuturor credincioșilor și tuturor celor ce fac faptele lui Avraam, adică a tuturor

---

² În perioada aceea, Dumnezeu îngăduia ca cineva să aibă mai multe soții, lucru ne-permis pentru creștini (Matei 19:4-6).

creștinilor care sunt declarați drepti prin credință, ca Avraam (Ioan 8:39; Romani 4:12,16-25). Atunci ne dăm seama cât de mult a înmulțit Dumnezeu sămânța lui Avraam, într-adevăr ca stelele cerului, și cu adevărat că el a dat naștere la o sămânță numeroasă. Ba mai mult, având în vedere că toți creștinii sunt și regi (Apocalipsa 1:5,6; 5:9,10), atunci au ieșit mulți regi din Avraam!

În concluzie la această promisiune vedem că împlinirea spirituală este și mai mare ca cea fizică, pentru ca Dumnezeu să fie onorat în toate, El care poate ridica din pietre fii ai lui Avraam (Matei 3:9), El care poate face ca copiii născuți din Dumnezeu să fie copiii lui Avraam și nu copii trupești (Galateni 3:29; Romani 9:8). Dar și Israelul care acum în mare parte este necredincios, se vor pocăi și vor fi altoiți din nou în Măslin, adică vor deveni din nou copii ai lui Avraam (Romani 11:16-25).

Dar să vedem în continuare cum și-a împlinit Dumnezeu următoarea făgăduință.

6) Care este o altă promisiune divină ce a primit-o Avraam?

Iehova i-a zis: „**te voi binecuvânta; și voi face numele tău mare și vei fi o binecuvântare. Și voi binecuvânta pe cei care te vor binecuvânta și voi blestema pe cel care te va blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine**“. – Geneza 12:2-3.

Această promisiune îi este făcută lui Avraam de către Dumnezeu în Geneza 12:2,3, dar aceasta îi este repetată și lui Isac și Iacob (vezi Geneza 26:3,4; 28:13,15). Dumnezeu și-a ținut această promisiune făcută lui Avraam, Isac și Iacob, căci dacă citim cartea Geneza, observăm cum Avraam este binecuvântat, fiind bogat în turme și aur, argint (Geneza 13:2), el este binecuvântat în Egipt primind diferite animale în dar (Geneza 12:16), apoi este binecuvântat cu victoria asupra celor 4 regi care l-au luat captiv pe Lot nepotul lui (Geneza 14:12-16), apoi este binecuvântat de Melhisedec rege și preot al Salemului care i-a dat zeciuială din toate (Geneza 14:18-20), apoi a fost binecuvântat prin darurile ce le-a primit de la Abimelec (Geneza 20:14,15), prin favoarea ce a primit-o în fața fiilor lui Het (Geneza 23:3-20).

De fapt, Avraam a fost binecuvântat în orice lucru (Geneza 24:1), după cum spune și robul său care descrie binecuvântarea lui Avraam prin cuvintele: **„Și Domnul a binecuvântat mult pe stăpânul meu și a ajuns mare; și i-a dat oi și boi și argint și aur și robi și roabe și cămile și măgari.”** (Geneza 24:35 GBV).

Dar Dumnezeu conform făgăduinței l-a binecuvântat și pe fiul lui Avraam, Isac (Geneza 25:11), la care i-a dat o soție frumoasă (Geneza 24:16;67), a fost binecuvântat având rod însutit a semănăturilor lui și a ajuns foarte bogat (Geneza 26:12-14).

Mai târziu și Iacob a fost foarte binecuvântat, căci a primit următoarea binecuvântare din partea Tatălui lui Isac: **„Și Dumnezeu să-ți dea din roua cerurilor și din grăsimea pământului și belșug de grâu și de must. Popoare să-ți slujească și națiuni să se plece înaintea ta! Să fii stăpân peste frații tăi și fiii mamei tale să se plece înaintea ta! Blestemat să fie cel care te va blestema și binecuvântat să fie cel care te va binecuvânta”** (Geneza 27:28,29 GBV).

Astfel această binecuvântare s-a materializat începând cu perioada cât Iacob a lucrat la Laban socrul său, astfel după 20 de ani de muncă el a agonisit turme nenumărate de oi sănătoase, de cămile, măgari, vite, dar și sclavi și roabe, plus soțiile Leea și Rahela (Geneza 30:42,43; 33:13).

Dar și alții au fost binecuvântați prin ei, căci promisiunea era: **„voi binecuvânta pe cei care te vor binecuvânta”**, astfel regele Sodomei a fost binecuvântat prin Avraam, căci și-a primit bogățiile pierdute în război înapoi (Geneza 14:21-24), Lot nepotul său a fost eliberat (Geneza 14:16), și scăpat și de la nimicirea Sodomei (Geneza 19:12,13). Abimelec și casa lui este binecuvântată cu sănătate prin Avraam (Geneza 20:17,18), casa Rebecăi este binecuvântată prin generozitatea robului lui Avraam (Geneza 24:22,53), mai târziu Abimelec este binecuvântat prin Isac cu care a făcut un legământ (Geneza 26:28,29). Laban și casa lui a fost binecuvântat prin Iacob și slujirea acestuia (Geneza 30:27).

Dar să vedem în continuare următoarea promisiune.

7) Care este o altă promisiune divină ce a primit-o Avraam?

„Pentru că toată țara pe care o vezi ți-o voi da ție și seminței tale pentru totdeauna”... Ridică-te, cutreieră țara în lungul și în latul ei, pentru că ție ți-o voi da“... Și îți voi da ție și seminței tale după tine țara locuințelor tale temporare, toată țara Canaanului, în stăpânire pentru totdeauna; și Eu voi fi Dumnezeuul lor”....,voi întări legământul Meu între Mine și tine și sămânța ta după tine în generațiile lor, ca legământ pentru totdeauna, ca să-ți fiu Dumnezeu, ție și seminței tale după tine.” – Geneza 13:5; 17:7,8. Da, Dumnezeuul și Creatorul pământului i-a spus în mod profetic că țara Canaanului va fi a lui Avraam și seminției lui pentru totdeauna (Geneza 12:1,5; 17:8; 1Cronici 16:16-18). Dovada cea mai clară este că Israelul și în prezent locuiește în Canaan. Chiar dacă sămânța lui Avraam a fost dusă mai târziu ca roabă în Egipt timp de 430 de ani, ea a fost eliberată și adusă din nou în Palestina (Geneza 15:13; Exod 12:40), chiar dacă Babilonienii au dus această sămânță în exil în Babilon, după 70 de ani ei sau reîntors (Ieremia 29:10-14), chiar dacă pe parcursul secolelor evreii au fost împrăștiați, totuși ei au revenit iar în anul 1948, și au întemeiat statul Israel.

Iar profețiile Biblice arată că sămânța lui Avraam după carne vor locui Canaanul, iar Ierusalimul va fi un centru în domnia milenară (Ezechiel cap.36-39; Amos 9:14,15; Isaia cap. 60).

De asemenea, legământul care Îl face cu Avraam prin circumcizie (Geneza 17:9-14) sa împlinit fizic în Israel, iar apoi spiritual în creștinii care au circumcizia spirituală (Coloseni 2:11,12; Romani 2:28,29).

Cu adevărat Dumnezeuul lui Avraam a rămas și Dumnezeuul seminței Sale, Dumnezeu Iehova nu i-a lepădat pentru totdeauna pe Israel chiar atunci când au păcătuit cu idolii (Psalm 103:9; Ieremia 3:1-12). Iar după ce creștinii au devenii fiii lui Avraam, Tatăl ceresc a rămas Dumnezeuul seminței spirituale a lui Avraam (Galateni 4:4-7)!

8) Care este o altă făgăduință făcută prietenului lui Dumnezeu?

Dumnezeu i-a spus: „sămânța ta va stăpâni poarta vrășmașilor săi” – Geneza 22:17.

Ce puternic este Dumnezeul lui Avraam, încât să-I poată promite slujitorului Său, că sămânța lui va stăpâni poarta vrășmașilor (Geneza 22:17), și același lucru este dorit de familia lui Rebeca soția lui Isac pentru sămânța ei (Geneza 24:60). Și într-adevăr Dumnezeu a făcut ca Israelul să nimicească multe națiuni mândre, el a ieșit din Egipt și a intrat în Canaan din biruință în Biruință, învingând pe egipteni, pe regele Aradului, pe regii Sihon și Og (Exod 14:21-31; Numeri 21:1-3,21-35) pe regii și națiunile din Canaan începând cu Ierihonul, și continuând cu hetitii, amoritii, canaanitii, fereziții, heviții și iebusiții (Iosua cap. 6,10-12).

De fapt ori de câte ori Israel asculta de Dumnezeu, avea biruința asupra națiunilor vrășmașe, fie că era vorba de filistenii, de madianiții, de sirieni sau asirieni, căci promisiunea Lui este: „**El ne supune popoarele, El pune neamurile sub picioarele noastre.**” (Psalm 47:3,4, vezi și 2Samuel 22:48; Psalm 18:47).

Dar această promisiune profetică are și o împlinire spirituală, care se aplică la creștinii care sunt regi și preoți din momentul iertării lor (Apocalipsa 1:5,6), și ei au autoritate asupra spiritelor necurate cu care duc un război spiritual (Efeseni 6:11-18), și pe care îl pot birui stăpânind astfel poarta vrășmașilor. Ei ca și apostolii care au avut autoritate peste toată puterea vrășmașului (Luca 10:17-19), pot birui prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și prin faptul că nu și-au iubit viața chiar până la moarte (Apocalipsa 12:11). Iar în viitor chiar Satan va fi călcat sub picioarele lor și toate națiunile necredincioase vor fi nimicite, astfel creștinii care sunt sămânța lui Avraam în spirit vor stăpâni poarta vrășmașilor (Romani 16:20; Apocalipsa 2:26,27; 17:14).

9) Care este promisiunea divină despre sămânța lui Avraam?

„Și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate națiunile pământului” – Geneza 22.18; 26:4.

În această promisiune trebuie să identificăm două elemente: *cine este sămânța lui Avraam? Și cine sunt națiunile ce vor fi binecuvântate prin aceasta?*

Dacă lăsăm ca Biblia să explice Biblia, atunci găsim fără ca noi să speculăm, că sămânța lui Avraam se referă în primul rând la Domnul Isus (Galateni 3:16), apoi ea se aplică **spiritual** la toți creștinii care sunt una cu Cristos și fac parte din trupul Lui (Galateni 3:26-29).

Această promisiune se aplică și **literal** la iudei sau descendenții naturali ai lui Avraam (Romani 11:23-31). Dar să vedem în continuare, cine sunt națiunile ce vor fi binecuvântate prin aceasta?

Toate națiunile sunt binecuvântate prin Avraam, căci acesta este exemplul de credință pe care orice om din orice națiune poate să-l urmeze primind astfel moștenirea vieții veșnice împreună cu Avraam (Galateni 3:8,9).

Dar toate națiunile sunt binecuvântate și prin intermediul seminței lui Avraam, astfel când aplicăm expresia: < sămânța lui Avraam > la Domnul Isus, națiunile ce vor fi binecuvântate sunt creștinii din orice națiune, iar binecuvântarea ce o primesc aceștia, este Spiritul Sfânt și moștenirea cerească (Galateni 3:14). De fapt, toate națiunile în frunte cu Israelul vor fi binecuvântate prin Isus în domnia milenară (Isaia 9:6,7; 11:1-11; Romani 8:21).

Însă când aplicăm < sămânța lui Avraam > la iudeii naturali, atunci când ea se referă la iudeii naturali care în viitor se vor căi (Zaharia 12:10; Osea 3.4,5), căci Israelul și Ierusalimul va fi o binecuvântare pentru națiuni în domnia milenară a lui Cristos (Isaia 19:24; Amos 8:11-15). Atunci națiunile vor fi binecuvântate prin ei, căci oamenii din orice națiune se vor converti la iudaism în neamul cel mare și aceștia împreună cu rămășița lui Israel, vor moșteni pământul fiind binecuvântați cu un paradis terestru (Isaia 25:6,7; 27:6; cap.35; 60). Tot aceștia sunt și cei binecuvântați prin sămânța lui Avraam fizică.

Având în vedere că o parte din promisiunile făcute de Dumnezeu lui Avraam sau împlinite, ceea ce ne dă garanția că și celelalte se vor împlini mai ales că Dumnezeu a jurat pe El însuși, și El nu poate să mintă (Tit 1:2).

Întrebări de recapitule:

- (1) Ce promisiune face Dumnezeu în Geneza 3:15?
- (2) Puteți explica cine sunt personajele din Geneza 3:15?
- (3) Ce promisiuni a făcut Dumnezeu lui Avraam?
- (4) Ce promisiuni a făcut Dumnezeu lui Isac și Iacob?

4. Alte evenimente din trecut ale Regatului lui Dumnezeu

1) Ce promisiune i-a făcut Dumnezeu lui Iuda, fiul lui Iacob?

Conform cu Geneza 38:26-30, Iuda prin Tamar a dat naștere la doi fii: Pereț și Zerah, iar Pereț a făcut parte din linia genealogică a lui Mesia, fiind strămoșul regelui David (vezi: Rut 4:17-22). Întreaga Linie genealogică a lui Cristos este consemnată de Evanghelistul Matei: 1:1-17; și de Evanghelistul Luca 3:23-38.

Lui Iuda, fiului lui Israel, Dumnezeu îi face o promisiune profetică prin tatăl lui: Iacob: **„Iuda, pe tine te vor lăuda frații tăi; mâna ta va fi asupra gâtului vrăjmașilor tăi; fiii tatălui tău se vor pleca înaintea ta. Iuda este un leu tânăr. De la pradă, fiul meu, te-ai suit. Se pleacă, se culcă jos ca un leu și ca o leoaică: cine-l va trezi? Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre coapsele lui, până va veni Șilo și a Lui va fi ascultarea popoarelor. El își leagă măgarul de viță și mânzul măgăriței sale de viță aleasă; Își spală veșmântul în vin și mantaua în sângele strugurilor. Ochii lui vor fi roșii de vin, și dinții lui, albi de lapte”**. – Geneza 49:8-12, GBV.

Această profeție se referă în versetele 8-10a, Iuda, iar v. 10b-12, la persoana lui Isus Cristos, care este leul din tribul lui Iuda (Apocalipsa 5:5), regii lui Israel se alegeau din tribul lui Iuda, astfel de tribul lui Iuda nu se va depărta toiagul de cârmuire, căci la sfârșit va veni „Șilo” de care vor asculta popoarele. Numele Șilo înseamnă „*Cel căruia îi aparține*”, în sensul de Cel căruia îi aparține de drept toiagul de cârmuire. Șilo este o denumire a lui Mesia. Unele dintre Targumurile iudaice au înlocuit pur și simplu cuvântul „Șilo” cu „Mesia” sau cu „regele Mesia”.

Domnul Isus a intrat în Ierusalim ca rege al iudeilor pe un măgăruș și o măgăriță (Matei 21:1-9), stând pe amândoi, el este acalmat de iudei, de viță aleasă plantată de Dumnezeu (Isaia 5:1-3), astfel intrarea lui ca rege este legată de iudei, așa cum spune profeția: **“El își leagă măgarul de viță”**. El și-a

spălat veșmântul în vin, adică în teascul mâniei lui Dumnezeu în sângele celor nimiciți (Isaia 63:1-13; Apocalipsa 14:18-20). Ochii lui roșii de vin, sunt ochi plini de mânie sfântă (comp. cu Marcu 3:5), iar dinții lui albi de lapte reprezintă iubirea Lui față de mireasa Lui (Cântarea Cântărilor 6:6). Celor din mireasă le spune: „**Veniți, cei binecuvântați de Tatăl Meu; moșteniți Regatul pregătit vouă de la întemeierea lumii.**” – Matei 25:34.

2) Ce este un legământ divin?

Un legământ este **un angajament între două părți**, făcut prin jurământ (Deuteronom 29:12-14), în care Dumnezeu dă un set de legi, dar și promisiuni de binecuvântare, iar partea umană: ascultarea (Exod 24:3-8); în caz de neascultare veneau pedepsele, blestemul, iar în caz de ascultare binecuvântarea (Deuteronom Cap. 28).

Iehova Dumnezeu a făcut un legământ cu poporul Israel la Muntele Sinai (Exod 24:1-8).

Legământul este asemănat cu o căsătorie, când israeliții mergeau după alți dumnezei, lucrul acesta era considerat de Iehova drept adulter (Judecători 2:17; 1Cronici 5:25; Ieremia 3:1-6).

3) Ce legământ a făcut Dumnezeu cu Israelul?

Vechiul Legământ era o înțelegere (convenție, angajament) pe care Dumnezeu l-a făcut cu Israelul, scopul acestui legământ era ca națiunea Israel să devină națiunea lui Iehova (Deuteronom 29:12,13), să devină **o națiune de regi și preoți** pentru celelalte națiuni de pe pământ (Exod 19:5,6), adică această națiune urma să-l reprezinte pe Dumnezeu și să fie mijlocul de salvare pentru ceilalți oameni și să fie o binecuvântare pentru ei. Israelul dacă asculta, urma să fie înălțat mai presus de toate națiunile pământului (Deuteronom 28:1).

Prin acest legământ ei au primit ca moștenire țara în care curge laptele și mierea, țara Canaanului (Levitic 20:24), așa cum Dumnezeu i-a promis lui Avraam (Geneza 17:8).

Acest legământ implica să primească iertarea de păcate prin intermediul sistemului de jertfe și prin mijlocirea preoților (Levitic cap. 1-5; Exod 40:15; Levitic 18:1).

În acest legământ era implicat **un mijlocitor** sau mediator, care a fost Moise (Galateni 3:19). El a primit cuvintele sau **poruncile legământului** pe care el le-a transmis poporului Israel. Iar acest legământ a fost întărit **prin sângele** unor animale jertfite și pe **baza mărturiei** poporului care a spus: **„Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul.”** (Exod 24:1-8).

4) Ce a reprezentat țara promisă?

Țara promisă, Canaanului (Levitic 20:24), a fost cât timp israeliți au ascultat de Dumnezeu: Regatul pământesc al lui Iehova, țara sau teritoriu stăpânit de Dumnezeu prin conducătorii desemnați de El (Judecători 2:18; 2Samuel 2:4; 1Regi 1:39).

Țara promisă este descrisă astfel:

- „**țară în care curge lapte și miere**” – Exod 13:5.
- „**Și, când veți intra în țară și veți planta tot felul de pomi pentru hrană**” – Levitic 19:23.
- „**Și au vorbit către toată adunarea fiilor lui Israel, zicând: „Țara pe care am străbătut-o ca s-o cercetăm este o țară foarte, foarte bună”.** – Numeri 14:7.
- „**Pentru că Domnul Dumnezeul tău te face să intri într-o țară bună, țară cu pâraie de apă, cu izvoare și cu ape adânci care țâșnesc în văi și munți**” – Deuteronom 8:7.
- „**țară de grâu și orz și vii și smochini și rodii, țară cu măslini și cu miere**” – Deuteronom 8:8.
- „**țară unde-ți vei mânca pâinea fără sărăcie, unde nu-ți va lipsi nimic, țară ale cărei pietre sunt fier și din ai cărei munți vei scoate aramă”.** – Deuteronom 8:9.
- „**Și Israel va locui singur în siguranță; fântâna lui Iacob, într-o țară de grâu și de must, și cerurile sale vor picura rouă”.** – Deuteronom 32:28.

Dacă ar fi ascultat de porunca lui Dumnezeu dată prin Iosua, de a nimici cu desăvârșire neamurile păgâne și idolatre, din Țara Canaan, această țară binecuvântată de Dumnezeu ar fi fost odihna și paradisul lor (Iosua 21:44, 22:4, comp. Numeri 33:55; Judecători 2:3; cu Evrei 4:8).

Să vedem în continuare alte evenimente ale Regatului:

5) Ce promisiunea i-a făcut Iehova lui David?

Dumnezeu l-a considerat pe regele David, un om după inima Mea (Fapte 13:22), Iehova i-a dat biruință asupra națiunilor păgâne din împrejurimi, asupra vrășmașilor lui, i-a dat odihnă (2Samuel 7:8-9) și i-a promis: „**și-ți voi face un nume mare, ca numele celor mari care sunt pe pământ. Și voi rândui un loc poporului Meu Israel și îl voi sădi, ca să locuiască într-un loc al său și să nu mai fie tulburat; și fiii răutății nu-l vor mai asupri ca înainte și ca din ziua în care am poruncit judecători peste poporul Meu Israel; și ți-am dat odihnă de toți vrășmașii tăi. Și Domnul îți mai spune că îți va face o casă. Când se vor împlini zilele tale și vei adormi cu părinții tăi, voi ridica sămânța ta după tine, care va ieși din trupul tău, și-i voi întări împărăția. El va zidi o casă Numelui Meu și Eu voi întări tronul împărăției lui pentru totdeauna. Eu îi voi fi tată și el Îmi va fi fiu. Dacă va face nelegiuire, îl voi muștra cu nuiaua omenească și cu loviturile fiilor oamenilor. Dar îndurarea Mea nu se va îndepărta de la el, cum am luat-o de la Saul, pe care l-am îndepărtat dinaintea ta. Și casa ta și împărăția ta vor fi întărite pentru totdeauna înaintea ta; tronul tău va fi neclintit pentru totdeauna**»“. – 2Samuel 7:9-16 GBV.

Prin aceasta Dumnezeu i-a promis un Regat etern prin Mesia care urma să vină din linia genealogică a lui David prin fiul Său: Solomon. Vezi și Psalm 89:20-38; 1Cronici 22:9,10.

6) Care era semnificația ungerea regilor în Israel?

În vechiul legământ, ungerea cu undelemn se făcea și cu scop spiritual, erau unși oamenii pentru a deveni regi (1Samuel 10:1; 15:1; 2Samuel 2:4; 2Regi 9:3,6,12; Psalm 89:20), pentru a deveni preoți ca semn al consacrării în slujba lor (Exod 29:6-9), și erau unși oamenii pentru a deveni profeți (1Regi 19:16).

În Exod 30:22-33, se prezintă o poruncă de facere a unui undelemn sfânt după o compoziție specială, rețetă dată de însuși Dumnezeu, care trebuia folosit pentru ungerea cortului întâlnirii, a chivotului, a altor unelte din cort și a preoților (vezi și Exod 40:9; Levitic 8:10).

Undelemnul era și un semn al binecuvântării și aprobării (Psalm 23:5).

Rolul ungerii era pe de o parte o numire publică, pe de altă parte era lucrarea spirituală invizibilă, în care cel uns primea anumite daruri în momentul ungerii, în cazul regilor: darul cârmuirii (vezi 1Corinteni 12:28). Lucrarea Spiritul Sfânt fiind arătată la nivel vizibil prin ungerea cu undelemn (ulei).

Ierusalimul capitala era cetatea marelui Rege: Iehova, unde stăteau regii unși de Iehova (Matei 5:35; 1Cronici 29:23).

Întrebări de recapitulare:

- (1) Ce promisiune i-a făcut Dumnezeu lui Iuda? Cine este Șilo?
- (2) Ce este un legământ? Explicați legământul lui Iehova cu Israelul? Descrieți țara promisă?
- (3) Ce promisiuni a făcut Dumnezeu lui David?
- (4) Ce reprezenta ungerea regilor din Israel?

5. Evenimente din viața lui Isus Cristos

1) Descrieți nașterea lui Isus din fecioara Maria?

Fiului lui Dumnezeu, începe cu golirea Lui de Sine, de forma Sa divină, spirituală și cerească. Spiritul Sfânt L-a transferat pe Fiul, dezbrăcat de glorie și de divinitatea Sa în Maria, și a avut grijă ca Fiul să nu moștenească păcatul transmis de Adam rasei umane (Luca 1:28-35; 2:21-24; Romani 5:12). Ca să poată să se nască prin fecioara Maria, Fiul a devenit din nou ca o sămânță, care a fost pusă de Spiritul Sfânt în Maria, din care s-a născut și a primit Numele de Isus (Matei 1:21). Astfel El a devenit om, care a luat formă de sclav (Filipeni 2:6-8; Ioan 1:14), devenind astfel echivalentul lui Adam, adică un om perfect, lipsit de păcat (Romani 5:14, 15,19; 1Corinteni 15:45).

2) Descrieți ordinea evenimentelor nașterii lui Isus și a vieții Sale?

Anul: 6 î.C. la 23 mai, la 3 octombrie și la 4 decembrie apare steaua văzută de magi (Matei 2:2,16). Care potrivit cu astronomul Johannes Kepler a fost o triplă conjuncție a planetelor Jupiter și Saturn în constelația Peștilor: aliniate una peste alta, cele doua planete, avand în fundal constelația Peștilor, dadeau impresia unei stele cu o strălucire aparte.

Anul: 4 î.C. magii ajung la Irod și îi relatează despre steaua apărută cu doi ani în urmă.

Anul: 4 î.C. Isus se naște în Bethleem în jurul datei de: 1 martie.

Anul: 4 î.C. magii la câteva zile de la naștere vizitează copilașul.

Anul: 4 î.C. din cauză că magii nu revin la Irod, pentru a-i spune exact locul unde este copilașul, Irod prin 5-10 martie, poruncește uciderea în masă a pruncilor.

Anul: 4 î.C. În 13 martie Irod moare, pedepsit de Dumnezeu.

Anul: 27 d.C. în ianuarie începe Ioan Botezătorul serviciul în anul al 15-lea al lui Tiberiu Cezar. Evanghelistul Luca consemnează că serviciul public al lui Ioan a început în anul al 15-lea al lui Tiberiu Cezar (Luca 3:1,2). Tiberiu a început să domnească împreună cu Augustus în anul 12 d.C. la sfârșitul lui octombrie și independent din august anul 14 d.C.

Având în vedere că Isus a fost născut în ultimul an a lui Irod, în anul 4 î.C. și el s-a botezat la câteva zile după ce a împlinit 30 de ani, cade varianta cu domnia lui Tiberiu din anul 14 d.C. și cea mai plauzibilă este varianta în care primul an a lui Tiberiu este 12 d.C. când el a fost coregent!

Astfel din octombrie anul 12 d.C. până în 31 decembrie 12 d.C., un an, și din 13 d.C. până în 27 d.C. mai 14 ani, în total: 15 ani. Astfel în ianuarie anul 27 d.C. a început al 15 an, al lui Tiberiu, atunci începând și Ioan Botezătorul: serviciul.

Anul: 27 d.C. la începutul lui martie, Isus este botezat în Iordan, când avea împliniți: 30 de ani.

Anul: 27 d.C. după cca. 20 de zile are loc paștele (Ioan 2:13).

Anul: 27 d.C. Serviciul Său de pe pământ a ținut 3 ani (comp. cu Luca 13:32,33).

Anul: 30 d.C. are loc paștele și Domnul Isus este crucificat. Doar în anii 27, 30, 33 d.C. paștele cade într-o zi de vineri, când Domnul a murit (vezi Luca 23:54-56; 24:1).

3) Prezența dovezi biblice că Fiul nu s-a născut din Maria în 25 decembrie?

La evrei, vârsta de 30 de ani era vârsta maturității, era normal ca la 30 de ani Domnul să fie botezat și să înceapă serviciul Său, ca și un levit care la 30 de ani începea să slujească la templu (Numeri 4:47). Prin urmare, luna când a avut loc botezul coincide cu luna nașterii Sale!

În Evanghelia după Ioan găsim descrierea botezului Său (Ioan 1:30-34), apoi descrie, următoarea zi, când primii discipoli se alipesc de El (Ioan 3:5-43), apoi în a treia zi de la botezul Lui are loc nunta din Cana (Ioan 2:1), apoi Isus n-a rămas multe zile în Cana (Ioan 2:12), probabil șapte zile cât ține nunta după obiceiul evreiesc (Geneza 29:27-28; Judecători 14:2,12,17,18). Evanghelistul relatează în Ioan 2:13: **„Paștele Iudeilor erau aproape; și Iesus s-a suit la Ierusalim”**. Și apoi urmează prima sărbătoare a paștelui, din timpul serviciului Său pământesc, sărbătorită de Isus. Paștele are loc în prima noapte cu lună plină de la Ierusalim după echinocțiu de primăvară (22 martie), și cădea în fiecare an într-o zi cuprinsă între 23 martie – 23 aprilie.

Cu alte cuvinte de la botez la nuntă: 3 zile, de la nuntă la plecarea lor spre Ierusalim cca. 7 zile, mai câteva zile până a

început paștele. În total 15-20 zile, de la botezul Său până la primul paște. Astfel dacă botezul Domnului coincide cu ziua nașterii Lui, căci Evanghelistul Luca spune: „**Isus era cam de trei zeci de ani**” (Luca 3:23 SCC). Atunci nașterea Sa din Maria putea avea loc în jurul datei de 1 martie.

Un alt argument, este calculul bazat pe faptul că Ioan Botezătorul s-a născut cu 6 luni înainte de Domnul Isus, când un înger i s-a arătat la Zaharia, tata lui Ioan Botezătorul care era în serviciu la templu fiind din ceata lui Abia, iar atunci mama lui Ioan, adică Elisabeta a rămas însărcinată (Luca 1:5-57). Astfel Maria după 9 luni, adică când „**s-au împlinit zilele când ea trebuia să nască**” (Luca 2:6), a născut pe Domnul Isus. Prin urmare, făcând un calcul simplu putem afla data aproximativă a nașterii Mântuitorului, după cum urmează: conform cu 1Cronici 24:10 ceata lui Abia era a opta ceată din cele 24 de cete de preoți ce slujeau în templu o săptămână, de la un sabat până la celălalt (1Cronici 9:25; 2Cronici 23:8). Iar aceste 24 de cete intrau de două ori pe an să slujească. Dacă calculăm a opta săptămână de la începutul anului, care la evrei era 1 nisan (nisan corespunde cu lunile martie-aprilie în calendarul nostru – voi pune în calcul perioada 10 martie – 10 aprilie, ca variație pentru 1 nisan), astfel ajungem aproximativ la o săptămână din 10 mai - 10 iunie, în calendarul nostru, când probabil Zaharia a intrat la slujbă, dacă adunăm încă 6 luni până când îngerul Gabriel a venit la Maria, apoi încă 9 luni cât a fost însărcinată Maria cu Isus, aflăm data aproximativă a nașterii Mântuitorului, adică fie: din mai - iunie + 15 luni = aproximativ 10 august – 10 septembrie. Însă dacă Zaharia a fost în a doua tură de servire la templu în acel an, atunci calculul este următorul: 10 noiembrie – 10 decembrie, săptămâna de slujire a cetei lui Abia + 6 luni +9 luni = 10 februarie – 10 martie. Această a doua variantă coincide cu faptul că Isus s-a botezat înainte de paște, când a împlinit 30 de ani (Luca 3:23).

4) Descrieți moartea lui Isus ca Rege al iudeilor?

Moartea Domnului pe cruce are legături directe cu Regatul lui Dumnezeu! El a murit ca Rege al iudeilor (Matei 27:37), ca Mesia (Uns ca Rege) a lui Israel (Ioan 1:41,49).

Sacrificiul său, prin moarte a realizat următoarele lucruri legate de Regatul cerurilor: **(1)** Și-a dat viața ca preț de răscumpărare, adică fiind pedepsit în locul nostru deoarece din cauza păcatului noi trebuia să murim (2Corinteni 5:14,15; Marcu 10:45; 1Timotei 2:5,6). Tronul lui Dumnezeu se întemeiază pe dreptate, astfel pedeapsa Fiului în locul omenirii a fost o manifestare a dreptății Regatului lui Iehova (Psalm 89:14). Apoi **(2)** prin sângele Lui se șterg păcatele (Efeseni 1:7; 1Ioan 1:7) și astfel oamenii care cred în El sunt împăcați cu Dumnezeu (Romani 5:1; Coloseni 1:20), prețul de răscumpărare plătit de El prin jertfa sa a dat posibilitate omenirii să se împace cu Dumnezeu și să iasă din regatul întinericului și să intre în Regatul lui Dumnezeu (Coloseni 1:13). **(3)** Prin moartea Sa, au fost nimicite lucrările Diavolului (1Ioan 3:8; Evrei 2:14), astfel Regatul a venit pe pământ prin autoritatea de a alunga pe draci (Matei 12:28). **(4)** Prin moartea Sa, s-a pus capăt legii lui Moise (Coloseni 2:14; Efeseni 2:15), astfel a dezarmat domniile și autoritățile întinericului (Coloseni 2:13-17). **(5)** s-a pus capăt diferenței dintre iudei și neamuri (Efeseni 2:11-19; Fapte 15:9-11); astfel în Regatul Domnului nu mai există iudeu și grec, ci toți sunt una în Cristos (Galateni 3:26-29).

5) Cum și-a dovedit Isus autoritatea de Rege și în locuința morților?

După moartea lui Isus pe cruce, El a ajuns în locuința morților cu sufletul (Fapte 2:27). Textul ne spune: **„El fiind omorât în carne, dar fiind făcut viu în Spirit; în care, ducându-Se, a predicat și spiritelor din închisoare”** (1Petru 3:18,19 SCC). Ceea ce face ca El să fie **„făcut viu în spirit”**, este omorârea Lui **„în carne”**. La fraza: **„făcut viu în spirit”**, în greacă este folosit participiul aorist, care indică o activitatea simultană sau la trecut, iar dacă verbul principal este: **„omorât”**, aceasta indică faptul că acțiunea: **„făcut viu în Spirit”** nu putea avea loc după un timp de la moarte, ci doar simultan cu moartea. Astfel această frază nu se poate referi la învierea Lui ce s-a produs ulterior, a treia zi, deoarece participiul aorist indică că simultan cu moartea, Isus a fost făcut viu.

Astfel El din punct de vedere fizic a murit, dar din punct de vedere ca spirit, El a mers în locuința morților (Fapte 2:27), în adânc (Matei 12:40; Romani 10:6,7; Efeseni 4:9), și a predicat

spiritelor, adică demonilor legați acolo (Geneza 6:1-4; 2Petru 2:4; Iuda 1:6). Cu siguranță le-a predicat un mesaj de judecată, și de biruință asupra lor prin cruce (Coloseni 2:15; Evrei 2:14). Domnul Isus prin mesajul predicat și-a arătat biruința și domnia Sa. Apoi El a fost și cu sufletul tâlharului, în paradis, într-o zonă a locuinței morților numită și „sânul lui Avraam”, unde era un loc al mângâieri, unde stau sufletele credincioșilor din vechiul legământ (Luca 16:22-26; 23:42).

6) Ce legătură are învierea lui Isus Cristos cu Regatul lui Dumnezeu?

Domnul Isus a fost înviat a treia zi, de către Dumnezeu prin Spiritul Sfânt (1Corinteni 15:3,4; Evrei 13:20; Romani 8:11). Isus a înviat într-un corp spiritual (1Corinteni 15:44; 2Corinteni 3:17,18; Filipeni 3:21; 1Timotei 3:16), însă acest corp spiritual are posibilitatea materializării într-un corp fizic, după cum aburul se poate transforma în apă și în gheață (comp. Romani 8:11 cu 1Corinteni 15:44). În mod asemănător, Isus după înviere a fost văzut și pipăit, cât și a dispărut ca un spirit (Luca 24:13-31,36-40; Ioan 20:19-29).

Faptul că Dumnezeu l-a înviat din morți a dovedit că Isus este cu adevărat: Fiul lui Dumnezeu (Romani 1:4) și că jertfa Lui a fost una fără cusur, primită de Dumnezeu ca o jertfă de bun miros (Efeseni 5:2).

Învierea lui Cristos, adevărește că Dumnezeu a aprobat jertfa Sa și că El nu a putut fi ținut în locuința morților (Fapte 2:27,31), pentru că Vrășmașul nu a avut nimic în El (Ioan 14:30). Morte a domnit de la Adam (Romani 5:14), ea a fost o putere a lui Satan, însă Domnul a biruit-o la învierea Sa, iar El ca răsplată a primit cheile și autoritatea peste moarte și locuința morților (Apocalipsa 1:18).

Isus a înviat pentru îndreptățirea noastră (Romani 4:24,25), dacă El nu ar fi fost înviat de Tatăl, noi nu am fi putut fi îndreptățiți prin credința în El, și credința noastră ar fi fost zadarnică (1Corinteni 15:13,14). Regatul sau Stăpânirea lui Dumnezeu se manifestă și prin puterea de a îndreptăți oamenii, și de a-i ierta de păcate!

Prin învierea Lui, noi ne naștem din nou în Regatul cerurilor (1Petru 1:3,4), fără învierea Lui nu ar fi fost posibilă învierea noastră în apa botezului și iertarea de păcate (Romani 6:4,5;

Coloseni 2:12-14), căci prin învierea Lui noi facem o cerere către Dumnezeu (1Petru 3:21).

Învierea lui Cristos a demonstrat că El a fost fără păcat, Satan și nici locuința morților nu L-au putut ține (Fapte 2:24-36).

La înviere, Domnul a primit toată autoritatea în cer și pe pământ (Matei 28:18), astfel El din Rege al iudeilor și din Salvatorul lui Israel (Ioan 1:49; Fapte 5:31), devine după înviere: Domn și Rege al tuturor și Salvator pentru toți cei care Îl cheamă (Romani 10:9-13; Fapte 17:7; Apocalipsa 19:16).

7) Care este un alt eveniment al Regatului lui Cristos?

Domnul Isus, după 40 de zile de la învierea Sa, S-a Înălțat la cer (Fapte 1:3) și S-a prezentat înaintea Tatălui cu sângele Său (Evrei 9:12,24). Înălțarea la cer a Domnului Isus, a demonstrat că El a biruit prin cruce domniile și stăpânirile întunericului (Coloseni 2:13-15), de aceea Tatăl L-a înălțat deasupra lor (Efeseni 1:19-22). El a început să-și exercite autoritatea primită la înviere peste cer și pământ (Matei 28:19), și astfel să domnească peste îngeri și peste adunarea Sa (Efeseni 1:20-23; 1Petru 3:22), și să-și exercite autoritatea primită chiar prin autoritățile pământești (1Petru 2:13,14), așteptând însă timpul când toți vrășmașii Săi vor fi făcuți așternut al picioarelor Sale (Psalm 110:1,2; Evrei 10:12,13).

Isus Cristos, o dată ajuns în cer, slujește ca Mijlocitor și Mare preot (1Timotei 2:5; Evrei 5:5-10; 7:24-28), iar El mijlocește pentru noi, și îi poate salva pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El (Evrei 2:17,18; 4:14-16).

Domnul Isus, nu doar a murit pentru păcatele noastre, nu doar a înviat pentru îndreptățirea noastră dar și s-a înălțat la cer de unde ne slujește ca Mare Preot, ba mai mult, El dorește să locuiască în noi prin Spiritul Său, El dorește să se manifeste prin noi, astfel ca Cristos să fie totul în toți (Coloseni 3:11; vezi și Galateni 1:15,16).

Evangelhia nu ar fi completă dacă nu am proclama și acest adevăr, căci nu noi putem trăi viața de creștini prin noi înșine, prin puterea noastră, ci Cristos în noi și prin noi poate face voia lui Dumnezeu. Apostolul Pavel declară în Galateni 2:20: **„Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”**. Iată că nu este

suficient dacă Cristos ne iartă păcatul prin sângele vărsat la cruce, dacă după aceea nu ar veni să trăiască în noi! Numai El ne poate ajuta să facem faptele bune pregătite de Dumnezeu mai dinainte în care trebuie să umblăm (Efeseni 2:10).

Întrebări de recapituale:

- (1) Descrieți nașterea din Maria a Fiului lui Dumnezeu?
- (2) Ce legătură are moartea ca jertfă a lui Isus cu Regatul lui Dumnezeu?
- (3) Dar învierea Domnului?
- (4) Ce eveniment al Regatului a avut loc după 40 de zile de la înviere?

6. Lucrarea Regatului lui Dumnezeu

1) Cum este numit Regatul și de ce?

Regatul, este numit în Biblie: Regatul lui Dumnezeu (Galateni 5:21), mai este numit și: Regatul Tatălui (Matei 26:29), Regatul Fiului (Coloseni 1:13), Regatul lui Cristos și a lui Dumnezeu (Efeseni 5:5), Regatul cerurilor (Matei 25:1), Regat etern (Daniel 7:27; 2Petru 1:11), Regatul ceresc al lui Isus (2Timotei 4:18), Regatul lui Cristos Isus (2Timotei 4:1). Este numit al lui Dumnezeu (Galateni 5:21) deoarece el este creat de Dumnezeu, îi aparține Lui, apoi El este Stăpânitorul Lui (1Cronici 29:11,12).

Regatul lui Dumnezeu este numit și Regatul Fiului (Coloseni 1:13), deoarece l-a uns pe Fiul să fie Rege și Domn (Evrei 1:6-9) peste el, și Regatul a fost făcut prin Fiul (Coloseni 1:15-17).

El este numit și: Regatul cerurilor (Matei 25:1), deoarece provine din ceruri (comp. cu Apocalipsa 21:2-4), conducerea lui este în cer (Daniel 7:9-14), iar în epoca actuală pentru creștini el este spiritual – ceresc (comp. Coloseni 1:13 cu Efeseni 2:6).

Numele de Regat etern (Daniel 7:27; 2Petru 1:11), este deoarece nu există sfârșit al acestui Regat, El nu este un regat omenesc temporar!

2) Prin cine se manifestă regalitatea divină și cum?

La botezul Său în anul 27 d.C. Isus, Fiul lui Dumnezeu a fost uns ca rege prin Spiritul Sfânt (Luca 3:21,22; 4:16-19; Fapte 10:38), și El a devenit rege al iudeilor (Luca 1:33; 19:14; Ioan 1:49), apoi la înviere El a primit autoritatea peste toate lucrurile din cer și pe pământ (Matei 28:18), iar după patruzeci de zile la înălțarea lui la cer, El și-a supus efectiv stăpânirile cerești, îngerii și pe regii pământești (Efeseni 1:20,21; 1Petru 3:22). Astfel de atunci, Regatul lui Dumnezeu îl are în frunte pe Regele numit de Dumnezeu: Isus Cristos, care are titlul de Rege al regilor și Domn al domnilor (Apocalipsa 19:16).

Stăpânirea lui Dumnezeu poate fi deplină peste anumite zone sau ființe, sau parțială.

Dumnezeu domnește peste ceruri unde locuiesc îngerii, El se poate folosi chiar de îngerii răi spre a-ți împlini scopurile Sale (comp. cu Iov cap. 1,2,42; 1Regi 22:19-23). Dar domnia Sa este într-un mod deplin arătată prin îngerii fideli, care slujesc pentru bunul mers al Regatului (Matei 25:31; Luca 1:35,36; Apocalipsa 14:6,7).

Dumnezeu domnește și peste constelații și stele prin îngeri (Iov 9:7-10; 38:7,31-33).

Dumnezeu domnește peste pământ, peste națiuni, El este Cel care rânduie regi (Romani 13:1), El s-a folosit chiar de regi păgâni spre împlinirea scopurilor Sale (2Cronici 36:23; Ezra 1:2; Daniel 5:18).

Astfel *lumea* este o parte a regatului lui Dumnezeu (comp. Matei 13:24,38-41), dar supunerea lumii nu este deplină, ci parțială, și de multe ori inconștientă (Fapte 4:26-28).

Dar sfinții, adică creștinii, sunt Fii ai Regatului (Matei 13:38), și prin ei se manifestă domnia lui Dumnezeu pe pământ (Matei 25:1), cu mult mai mult (1Petru 2:22,23), decât prin autoritățile pământești sau prin oamenii lumii.

3) Când a început speranța cerească și când se va sfârși și pentru cine este ea?

Începând cu serviciul lui Isus din primul secol d.C., a început să se prezinte această speranță nouă cerească, de a fi parte din mireasa Lui = adunarea Lui = corpul Lui (Matei 11:12; 2Corinteni 11:12; Efeseni 5:23-27; Apocalipsa 19:7,8). Această speranță, a fost instituită de Cristos prin moartea și învierea Sa, El este Cel ce a inaugurat drumul spre cer (Evrei 6:19,20; 10:19,20; Coloseni 1:18; 2Timotei 1:9,10).

Credincioșii dinaintea de Cristos, nu au avut această speranță și nimeni nu a mers la cer (Ioan 3:13; Matei 11:11; Ioan 3:29). Acest mister despre corpul lui Cristos și despre unica chemare cerească, a fost revelat în primul secol prin evanghelie (Efeseni 3:5,6).

La înviere și cei din vechiul legământ, vor avea acces la cer, în Noul Ierusalim ca vizitatori (Matei 8:11; Evrei 11:14-16), dar nu ca cetățeni ai cerului așa cum este mireasa lui Cristos (Filipeni 3:20,21), ei nu vor domni în mia de ani cu Cristos, deoarece ei vor învia după mia de ani (Evrei 11:39,40; Apocalipsa 20:11-14).

Însă în contrast cu credincioșii din vechime, toți creștinii, toți frații lui Isus au speranța cerească (Evrei 2:11; 3:1), deoarece toți care cred în Isus Cristos sunt fii ai lui Dumnezeu (Romani 8:14; Ioan 12:26, 32; 17:20, 21, 24; 1Ioan 5:1) și toți care sunt născuți din nou sau din Dumnezeu, au această speranță (Ioan 3:3-5; 1:12,13; 1Petru 1:3,4).

Iar toți care fac voia lui Dumnezeu sunt frați cu Isus (Matei 12:50; Marcu 3:35; Luca 8:21). Ei mai sunt numiți și mireasa lui Cristos, corpul lui Cristos, aleși, sfinți etc. (Apocalipsa 21:9; Evrei 2:11;3:1; 1Corinteni 12:27; 1Petru 2:9; Coloseni 3:12).

Iar această speranța cerească glorioasă, va dura până la venirea din nou a lui Isus, atunci când se va aduna „**plinătatea neamurilor**”, și când toate măduarelele din corpul lui Isus vor fi strânse (Romani 11:25,26).

4) De ce este nevoie de nașterea din Dumnezeu?

Atunci când Adam a fost creat, el avea un trup de carne (Geneza 2:7) și un spirit (1Corinteni 2:11), un spirit neîntinat, în comuniune cu Dumnezeu, această legătură spirituală cu Dumnezeu era cea care îl lumina, călăuzea (Iov 32:8; Proverbe 20:27), iar omul vedea binele și răul din perspectiva lui Dumnezeu (comp. cu Ioan 17:3; 1Ioan 1:5-7).

Atunci când el a păcătuit călcând pe urmele lui satan, omul a fost legat de satan și stăpânirea lui, și a început să vadă binele și răul din perspectiva lui: mândră și egoistă (Geneza 3:5; Ezechiel 28:2,17; Ioan 14:30). Omul a avut în continuare în el, propriul său spirit, dar acesta a fost separat de Dumnezeu (comp. cu Isaia 59:2), el a pierdut legătura cu Dumnezeu și spiritul lui nu mai primea lumină divină.

Păcatul a afectat **spiritul** și **corpul** omului, astfel omul a ajuns să trăiască despărțit de lumina lui Dumnezeu, în întuneric, devenind orb spiritual (2Petru 1:9), cu mintea întunecată (Efeseni 4:17,18), sub conducerea lui satan și sub puterea demonilor care îl târăște pe om tot mai mult în păcat (Efeseni 2:1-3; 1Ioan 5:19; 2Corinteni 4:4).

Iar din punct de vedere fizic, omul a ajuns să se îmbolnăvească, să îmbătrânească și să moară (comp. cu Isaia 33:24; Iov 33.24,25; vezi: Romani 6:23).

Nașterea din Dumnezeu are rolul de a **restabili legătura spirituală** a omului cu Dumnezeu!

Iar la venirea Domnului, când are loc: învierea și transformarea celor ce vor fi în viață atunci, acea lucrare de schimbare a corpului muritor într-unul nemuritor, are rolul de a **restabili pe om și din punct de vedere fizic** (1Corinteni 15:50-54).

5) Cum are loc nașterea de sus și ce este ea?

Omul prin nașterea fizică a moștenit păcatul și robia spirituală a celui rău. Prin auzirea evangheliei, el este luminat de Cuvântul lui Dumnezeu și Spiritul Sfânt (Romani 8:5-9; Efeseni 4:17-24; 5:8-21), și astfel își dă seama, de faptul că el a trăit o viață fără Dumnezeu, în păcat, în robia satanei, în întuneric (Efeseni 2:1,2,12). Apoi omul îndemnat de evanghelie, prin Spiritul Sfânt se căiește amarnic de păcate, își pune încrederea în Cristos în ce privește obținerea iertării de păcate, nu în forme religioase inventate de oameni sau în faptele lui (2Timotei 1:9). Această căință și credință vine ca urmare a auzirii evangheliei și a însușirii Cuvântului lui Cristos, care tot mai mult pătrunde în El și prin Cuvânt pătrunde Spiritul Sfânt care este sămânța lui Dumnezeu (1Ioan 3:9). Ea se dezvoltă în om, pe prapurs ce omul își însușește poruncile divine, le trăiește, se leapădă de sine, își i-a crucea și îl urmează pe Cristos (1Petru 1:22-25).

După ce omul a devenit discipol al lui Cristos, adică după ce acel om și-a însușit învățătura lui Cristos, trăiește potrivit ei, calcă pe urmele lui Cristos în smerenie (1Ioan 2:3-6; 1Petru 2:21).

Atunci acel discipol este dus la apă, unde el cheamă Numele Domnului spre salvare (Fapte 22:16), și prin acea rugăciune el îl mărturisește pe Isus ca Domn și apoi el este scufundat în Numele lui Isus pentru iertarea păcatelor (Fapte 2:38; Romani 10:9,10). Atunci are loc nașterea de sus, fiind prezent: Spiritul lui Cristos, omul este născut din apă și Spirit (Iona 3:5), și curățit, spălat și sfințit de sângele lui Isus (1Corinteni 1:30; 6:11), primind spălarea de păcatele pe care deja le-a comis (Fapte 22:16), are loc o regenerare a omului lăuntric (Tit 3:5), o rupere a legăturilor cu satan (Fapte 26:18), și circumcizia cărnii – Romani 6:6; Coloseni 2:11,12), are loc o înviere cu

Cristos (Coloseni 2:12), o îmbrăcare cu Cristos (Galateni 3:27). Astfel omul devine o făptură nouă în Cristos (2Corinteni 5:17), un om nou (Efeseni 4:24), care a fost iertat, salvat, îndreptățit, luminat (Evrei 6:4,5).

6) Ce alte lucrări ale Spiritului lui Dumnezeu au loc în botez?

Nașterea din Dumnezeu (1Ioan 3:9); mai este numită și: naștere de sus (Ioan 3:3), naștere din nou (1Petru 1:3,23), nașterea din Spirit (Ioan 3:8), naștere în Cristos (1Corinteni 4:15), nașterea din apă și Spirit (Ioan 3:5), adăparea din Spiritul (1Corinteni 12:13); baia renașterii și a înnoirea (regenerarea) Spiritului Sfânt (Tit 3:5), luminare (Evrei 6:4).

Spiritul Sfânt, pe lângă lucrarea nașterii de sus, lucrează mai multe lucrări care sunt asociate nașterii din nou, lucrări care totdeauna au loc împreună cu nașterea de sus, în botezul în apă, având ca efect, transformarea unui om din fiu al satanei, în copil al lui Dumnezeu.

Aceste lucrări au loc după nașterea de sus imediat (Ioan 3:3-5), și anume: înfierea!

Conform Bibliei, cei care s-au născut ca fii sunt înfiați! În Galateni 4:6-7, se spune: „**Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava” adică: „Tată!”** Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și dacă ești fiu, ești și moștenitor, prin Dumnezeu”. În primul rând, observăm că fiilor lui Dumnezeu născuți din El, Dumnezeu le trimite Spiritul Fiului Său, care strigă: Ava, adică Tată. Astfel, li se toarnă dragostea lui Dumnezeu prin Spiritul în inimile lor (Romani 5:5).

De ce Dumnezeu după ce naște fii, îi mai înfiază? Deoarece, înfierea sau adopțiunea, este o **mărturie publică** și dublă a Spiritului Sfânt și a spiritului nostru, că nu mai suntem robi ai Satanei, ci am devenit fii ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Cristos (Romani 8:15-17). Dacă nașterea din nou este o lucrare lăuntrică, în om, înfierea ne duce să **strigăm** cuvintele: „**Tată**”, este ca un certificat exterior, care atestă că un om este fiu al lui Dumnezeu! – Romani 8:15-17.

Această lucrare are un corespondent fizic, un bebeluș nou născut după ce iese din mama sa, pentru a se vedea dacă

respirația lui este normală, este lovit peste fund, iar bebelușul strigă.

În mod asemănător, strigătul: „**Tată**”, este la fel de spontan și natural ca strigătul bebelușului, este strigătul nostru care adevărește că suntem copii ai lui Dumnezeu. Înfierea are loc imediat după nașterea de sus, așa cum strigătul unui bebeluș, are loc imediat după nașterea lui din pântecul mamei!

Urmează **ungerea cu Spiritul** ce aduce bucurie (2Corinteni 1:21; Evrei 1:9), care are rolul: numirii ca rege alături de Isus (2Samuel 2:4; comp. Psalm 2; cu Fapte 4:27; și Psalm 45:6,7; cu Evrei 1:8,9), ca preot alături de marele preot (comp. Exod 40:15 cu Evrei 5:4-10; 1Petru 2:9; Apocalipsa 1.5,6), și primirea cunoștinței profetice (1Ioan 2:20,27), în slujba profetului Isus Cristos (comp. cu 1Regi 19:16, cu Luca 4:18,19; 24:19); și implicit primirii autorității în aceste lucrări (Luca 4:18; Fapte 10:38).

În concluzie prima dată credinciosul este născut și înfiat ca Fiu, apoi este rânduit ca rege, preot și primește ungerea profetică.

7) Ce este botezul în Spirit Sfânt?

Primii discipoli au avut Spiritul Sfânt, fiind născuți de sus (Matei 10:20; Ioan 3:26-29,36; 4:1,2), dar Acesta urma să vină peste discipoli, printr-o manifestare nouă, printr-un dar nou și anume: darul vorbirii în alte limbi (Fapte 2:1-4).

Expresia „**botezați în Spirit Sfânt**”, (SCC), în diferite forme ale sale, nu apare decât în 7 pasaje Biblice după cum urmează: Matei 3:11; Marcu 1:8; Luca 3:16; Ioan 1:33; Fapte 1:4,5; 11:15-17.

Aceste pasaje fac referire la două evenimente istorice: Pentecosta, botezul în Spirit a celor adunați la 50 de zile după învierea Lui (Fapte 2:1-4); și botezul în Spirit din casa lui Corneliu (Fapte 10:44-48; 11:16).

Din aceste versete reiese că botezul **în** Spiritul Sfânt, este botezul (scufundarea – afundarea) în care Domnul Isus Cristos este Botezătorul, sau Cel ce botează pe credincios (Luca 3:16; Ioan 1:33); substanța în care ești cufundat este Spiritul Sfânt (Fapte 1:5; 2:2-4); iar persoanele botezate sunt cei care cred în Isus.

După cum scufundarea în apă, duce la primirea darului vieții veșnice (Romani 6:4,23), scufundarea în Spirit, duce la primirea unui dar al Spiritului: vorbirea în alte limbi (Fapte 11:15-17).

Conform Scripturilor, întreg poporul Israel trebuia să se căiască de călcările de lege a vechiului legământ și să primească botezul lui Ioan (Luca 1:17,77). Din cauză că unii au zădărnicit planul lui Dumnezeu (Luca 7:29,30), Domnul Isus urma să boteze Israelul în Spirit și foc (Luca 3:17,18), adică pe unii botezați de Ioan, Domnul avea să-i boteze în Spirit (Fapte 1:5), iar pe alții din Israel care nu s-au căit, și nu au acceptat botezul lui Ioan, urmau să sufere pedeapsa lui Dumnezeu în foc (Luca 3:18).

Conform cuvintelor lui Ioan Botezătorul rostite prin călăuzire divină, botezul în Spirit Sfânt era pentru cei botezați în apă de el, cu care el de fapt vorbește, și pe care în final îi numește: „**grâu**” (Matei 3:5-12; Marcu 1:4-8). Iar botezul în foc era pentru pleava care va arde (Matei 3:11,12).

Astfel, botezul în Spirit, este un botez pentru poporul lui Dumnezeu care-l aștepta pe Mesia (Luca 3:15,16), în mod normal poporul pregătit prin lucrarea lui Ioan Botezătorul (Luca 1:17), trebuia să experimenteze botezul în Spirit, însă doar unii dintre discipolii lui Ioan, care ulterior au devenit discipoli ai lui Isus, au experimentat botezul în Spirit Sfânt (Ioan 1:29-40; Fapte 1:5-8; 2:1-4).

Însă, acest botez ulterior a devenit o lucrare pentru toți oamenii din orice națiune, care se căiesc, în oricât de mare număr (Fapte 2:38,39).

Botezul cu Spirit Sfânt, mai este numit și: turnare a Spiritului (Fapte 2:33); primirea Spiritului Sfânt (Fapte 8:15); căderea Spiritului (Fapte 11:15); umplere cu Spiritul Sfânt (Fapte 2:4); darul Sfântului Spirit (Fapte 2:38; 10:45; 11:17); mărturia lui Dumnezeu prin Spiritul (Fapte 15:8); sigilare sau pecetluire (Efeseni 1:13,14, Evrei 6:5; Fapte 1:8).

Acesta poate să aibă loc fie înainte de botezul creștin în apă (Fapte 10:47), sau după botezul în apă (Fapte 8:14-16; 19:5,6), dar neapărat după auzirea evangheliei adevărului și după credința în Domnul Isus Cristos, numai atunci poate avea loc: **sigilarea cu Spiritul Sfânt** (2Corinteni 1:22; Efeseni 1:13; 4:31; Efeseni 4:31). Sigilarea sau pecetluirea, este o **arvună**

(avans) a moștenirii cerești (Efeseni 1:13,14), astfel guști în mod anticipat: darul ceresc, puterea epocii viitoare (Evrei 6:4), primind prin sigilare (botezul în spirit): putere de sus (Luca 24:49; Fapte 1:8).

8) Care sunt roadele lucrării Regatului lui Dumnezeu?

Lucrările Spiritului Sfânt sunt roadele sau binecuvântările Regatului ceresc (comp. cu Galateni 3:14). Lucrarea nașterii de sus, aduce dragostea lui Dumnezeu turnată în inimile noastre ceea ce ne întărește speranța în venirea Regatului (Romani 5:5). Prezența Regatului are ca efect o stare benefică lăuntrică, un efect al prezenței și domniei lui Dumnezeu, aducând o stare de dreptate, pace și bucurie (Romani 14:17) și făcându-i pe creștini să guste din darul ceresc, din puterile epocii viitoare prin care vindecă bolnavii și expulzează demonii (Evrei 6:4,5; Luca 11:20; Matei 10:7,8), căci Regatul nu stă în vorbe, ci în putere (1Corinteni 4:20).

În prezent, Regatul lui Dumnezeu se manifestă pe pământ în principal prin adunarea creștină, născută pentru o viață cerească (Efeseni 1:3,4,13,14; 2:4-7).

9) Ce s-a împlinit din scopului lui Dumnezeu?

Scopul lui Dumnezeu s-a împlinit parțial și spiritual dar urmează să se împlinească în mod deplin.

Scopul Său privea trei lucruri: **1) înmulțire, 2) supunere, 3) stăpânire**. Acest scop a lui Dumnezeu avea să se împlinească în două moduri, în primul rând, **o împlinire spirituală** după cum urmează: De la Cristos încoace, toți cei care devin discipolii Lui prin căință, credință, botez prin ascultarea de El (Fapte 2:28; 3:21; 8:12; Ioan 3:36), au parte de o **înmulțire spirituală**. Domnul a prezis că sămânța bună va da rod, treizeci sau șazeci sau o sută (Matei 13:3-23). Domnul Isus lucrând împreună cu adunarea Sa naște oameni în regatul cerurilor (Ioan 3:5; 1Corinteni 4:15), și astfel adunarea se înmulțește prin lucrarea Domnului (Fapte 11:21).

Domnul Isus împreună cu slujitorii Lui, **supune oamenii** la credința sfinților, la evanghelia lui Cristos (Romani 1:5).

Isus Cristos și adunarea Sa, **stăpânește** peste spiritele rele care sunt pe acest pământ (comp. Luca 10:19 cu Geneza 9:2).

Întrebări de recapituale:

- (1) Cum este numit Regatul și de ce?
- (2) Când a început chemarea cerească?
- (3) Ce este nașterea de sus? Și de ce este nevoie de ea?
- (4) Ce este botezul în Spirit? Și care sunt roadele lucrării Regatului?
- (5) Ce s-a împlinit din scopului lui Dumnezeu?

7. Regatul lui Dumnezeu în epoca viitoare

1) Care sunt etapele importante ale Regatului lui Dumnezeu din viitor?

ÎN VIITOR EVENIMENTE ALE REGATULUI sunt: (1) Lupta din cer și aruncarea lui Satan pe pământ (Apocalipsa 12:7-9), (2) Venirea și întronarea lui Isus (Matei 19:28; 25:31), (3) Domnia de o mie de ani (Apocalipsa 20:6), (4) Predarea domniei în mâna Tatălui (1Corinteni 15:24-28), (5) Viața eternă pe noul cer și pământ (Apocalipsa 21:1-5).

2) Când are loc aruncarea lui satan pe pământ?

Biblia descrie în Apocalipsa cap. 12, un război ce are loc în cer, între balaur și îngerii lui, și între Mihail și îngerii lui, satan este biruit și aruncat jos, pe pământ, fără a mai avea acces la cerul lui Dumnezeu.

Acest eveniment nu a avut loc încă, din următoarele motive: Atât în Scripturile ebraice cât și în Scripturile creștine, Diavolul este prezentat în cer, deci avea acces în cerul lui Dumnezeu, și după aruncarea din Eden, și după moartea, învierea și înălțarea Domnului Isus (Iov 1:6; 2:1; Efeseni 6:12). Această aruncare din Apocalipsa 12, poate avea loc doar după cruce, deoarece în lupta lor spirituală credincioșii au folosit: „**sângele Mielului**” (sângele lui Isus), deci este vorba de creștini care au mărturia lui Isus (vezi v. 11,17).

Diavolul înainte de aruncare era „**pârâșul fraților**” creștini, cei care L-au biruit prin: „**prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.**” Aruncarea are loc după scrierea lui Ioan (96 d.C.), deoarece Ioan nu vede ‘ceea ce s-a întâmplat în trecut’ ci el vede „**lucrurile care trebuie să se întâmple în curând**” (Apocalipsa 1:1).

Dacă această aruncare are loc după ce creștinii au fost martirizați, după ce Ioan a scris cartea, a avut ea loc înainte de timpul când trăim noi, așa cum susțin unii, sau va avea loc în viitor?

Apocalipsa cap. 12 ne dă câteva indicii care arată că această aruncare nu a avut loc, ci va avea loc în viitor, cu trei ani și jumate, apoximativ, înainte de necazul cel mare și 7 ani înainte de sfârșitul lumii! Cele 1260 de zile din Apocalipsa 12:6 corespund cu cele 1260 de zile din Apocalipsa 11:3, când servesc cei doi martori care servesc cca. trei ani și jumătate

înainte de venirea lui antihrist și începutul necazului cel mare (Apocalipsa 11:3-7).

3) Ce are loc la venirea Domnului, și ce se întâmplă cu creștinii?

La venirea Domnului, Isus Cristos se va așeza pe tronul Său, aceasta indicând o nouă etapă sau lucrare a Regatului (Matei 25:31-46). Scopul așezării pe tron este judecata, urmată de răsplata celor drepti și pedeapsa celor răi. Tronul gloriei Sale și domnia Sa va înlocui conducerea regatului lumii (Apocalipsa 11:15).

În Ziua lui Dumnezeu, care este numită și ziua Domnului, ziua lui Isus Cristos (2Petru 2:10-12; Filipeni 1:6), când Domnul Isus va veni, se va suna din cea de-a șaptea și ultimă trâmbiță, și atunci morții în Domnul, vor învia (1Corinteni 15:52; Apocalipsa 11:15-18), iar creștinii în viață vor fi transformați la o clipeală de ochi, în corpuri spirituale, nemuritoare, și vor fi răpiți în văzduh (aer), iar împreună toți aceștia, adică cei înviați și cei vii transformați, vor întâmpina pe Domnul în văzduh (1Tesaloniceni 4:15-17).

Ei vor avea corpuri schimbate, numite atâtea *corpuri spirituale* (1Corinteni 15:44), cât și *corpuri gloriificate* (Filipeni 3:21), pentru că în cer, locuiesc doar spiritele, carnea și sângele nu pot intra în cer (1Corinteni 15:50).

4) Ce rol va avea mireasa lui Cristos în cer și cum va fi acolo?

Scripturile descriu trei aspecte ale rolului creștinilor în cer, și anume: **(1)** vor fi regi împreună cu Cristos și vor domni cu El, timp de 1000 de ani peste pământ și oamenii de pe el (Daniel 7:18,27; 2Timotei 2:12; Apocalipsa 20:6), **(2)** Vor fi preoți, cu rol de mijlocire, vindecare (Apocalipsa 1:6; 5:9,10; 22:2), **(3)** Vor fi judecători, adică vor judeca națiunile la sfârșit și vom executa judecata dreaptă asupra lor (1Corinteni 6:2; Apocalipsa 2:26,27).

De asemenea, vor participa la judecarea îngerilor răi (1Corinteni 6:3), precum și la judecarea din mileniu (Matei 19:28; Luca 22:30; Isaia 65:20) și de la sfârșitul mileniului (comp. Apocalipsa 20:11-15 cu 3:21).

Biblia descrie cerul ca un paradis, adică un loc al farmecului, al desfătării. De fapt, paradisul pământesc este o umbră a celui ceresc, cu toate că cuvântul rai sau paradis se referă la grădină, el se aplică atât la pământ (Geneza 2:8-15), cât și la cer, în funcție de context (2Corinteni 12:1-4; Apocalipsa 2:7).

5) Cum se va împlini scopul lui Dumnezeu?

În viitor, creștinii vor fi regi împreună cu Cristos și vor domni cu El: 1000 de ani peste pământ și oamenii de pe el (Daniel 7:18,27; 2Timotei 2:12; Apocalipsa 20:6), ei vor fi: preoți, cu rol de mijlocire, vindecare (Apocalipsa 1:6; 5:9,10; 22:2), și judecători, adică vor judeca națiunile la sfârșit și vor executa judecata dreaptă asupra lor (1Corinteni 6:2; Apocalipsa 2:26,27), dar vor participa și la judecarea îngerilor răi (1Corinteni 6:3).

Biblia descrie cerul ca un paradis, adică un loc al farmecului, al desfătării. De fapt, paradisul pământesc este o umbră a celui ceresc, cu toate că cuvântul rai sau paradis se referă la grădină, el se aplică atât la pământ (Geneza 2:8-15), cât și la cer (2Corinteni 12:1-4; Apocalipsa 2:7).

Dar în viitor se va împlini **scopul lui Dumnezeu: pământesc-material!** În primul rând, parțial pe acest pământ, și apoi final pe noul pământ!

Astfel, la revenirea Domnului Isus, scopul lui Dumnezeu se va împlini parțial pe acest pământ, deoarece chiar în mileniu vor exista păcătoși, oameni care vor fi pedepsiți cu moartea (Isaia 65:20), și la sfârșitul mileniului va exista o răzvrătire a multora care vor trece de partea lui Satan (Apocalipsa 20:7-10).

Dar cu toate acestea, este bine că Diavolul și îngerii lui vor fi închiși în adânc pentru o mie de ani (Apocalipsa 20:1-3; Isaia 24:21,22).

Astfel, pământul va fi eliberat de oamenii răi care îl poluează și distrug și le fac rău semenilor lor (Psalm 37:9-11; Apocalipsa 11:18). Oamenii drepti **se vor înmulți** pe pământ (Isaia 65:20-22), **pământul va fi supus unei lucrări de regenerare**, începând cu venirea lui Isus, oamenii îl vor lucra transformându-l treptat într-un paradis (Matei 19:28; Isaia 32:15-17; 35:1,2,7).

Astfel în mileniu, nu vor mai fi: războaie (Psalm 46:8,9; Isaia 2:4), foamete, va fi hrană din abundență (Psalm 72:16; Isaia 65:22), bolile, bătrânețea și moartea datorită păcatului adamit vor fi înlăturate (Isaia 33:24; 35:5,6; 25:8; Iov 33:25). Va fi pace și locuințe pentru toți (Isaia 32:17,18; 65:21,22; Mica 4:3,4).

Iar **toate viețuitoarele vor fi supuse omului**, nu vor exista pericole din partea animalelor, cele sălbatice nu vor mai fi feroce, vor fi relații armonioase între om și animale (Isaia 11:6-9; 65:25; Osea 2:18).

Cu toate că Adam și Eva au păcătuț și astfel pământul nu a devenit un paradis (Geneza cap. 3), totuși scopul lui Dumnezeu nu s-a schimbat, doar amănat din cauza păcatului introdus în lume, astfel, această decădere a omului și a planetei nu este decât pentru un timp (Romani 8:19-22).

În viitor acest plan se va împlini parțial în mileniu (Isaia 65:7-25; Apocalipsa 20:1-7), iar apoi acest plan se va materializa pe deplin și pentru eternitate pe pământul cel nou care va fi veșnic (Isaia 65:17; 66:22; Apocalipsa 21:1-4).

6) Cine va locui pământul în mileniu?

După cum am văzut, creștinii autentici au speranța cerească și nu vor fi pe pământ (Filipeni 3:20,21), dar totuși Biblia precizează că vor exista națiuni pe pământ peste care ei vor domni (Daniel 7:14; Apocalipsa 20:3,8). *Cine sunt aceștia?*

Ei bine, este vorba de două categorii de oameni după cum urmează:

(1) Israelul carnal, care se întoarce la Dumnezeu în ziua venirii Domnului, când îl vor vedea pe norii cerului (Zaharia 12:10; Osea 3:4-5). După ce două treimi din națiunea Israel vor fi nimicite, o treime din Israel (rămășița) purificată, va moșteni pământul în mileniu (Zaharia 12:8,9; Țefania 3:12,13).

Astfel, după ce se va încheia: „**plinătatea neamurilor**”, strângerea tuturor creștinilor în corpul lui Cristos, vine Domnul și are loc răpirea miresei lui Cristos, dar în aceeași zi, dar după răpirea miresei, Domnul va izbăvi pe Israel de dușmanii lui, și ei vor fi restabiliți în țara lor (Romani 11:25-28; Isaia 44:1-4; Ezechiel 37:21-28; Amos 9:11-15).

(2) A doua categorie de oameni, sunt oamenii din toate națiunile care spre timpul sfârșitului se alipesc de Israel ca prozeliti la iudaism. Înainte de neacazul cel mare (timpul sfârșitului) este profețit că templul din Ierusalim se va reconstrui, deci va exista un templu fizic în perioada împlinirii Apocalipsei (Apocalipsa 11:1,2; Daniel 9:27; Matei 24:15-22), oamenii din toate națiunile se vor închina la templu acceptând religia iudaică (Isaia 2:1-4; Mica 4:1-4; Zaharia 8:7-23), așa ca și în primul secol (Ioan 12:20; Fapte 2:5-11). Aceștia vor locui pământul împreună cu Israelul.

7) Ce se va întâmpla la sfârșitul mileniului de pace?

Când se vor împlini cei o mie de ani, Satan și cu îngerii lui vor fi dezlegați și ei vor înșela din nou pe mulți de pe pământ, care se vor răzvrăti și se vor ridica contra taberei sfinților și a cetății iubite (Noul Ierusalim), însă un foc din cer va mistui pe acei oameni, iar Diavolul și îngerii lui vor fi aruncați în lacul de foc unde vor fi chinuiți etern (Apocalipsa 20:7-10).

După aceea, apare Marele scaun de domnie mare și alb, morții care nu au înviat la prima înviere (care este doar pentru creștini), vor învia și vor fi duși și judecați în fața scaunului de domnie. Apoi cerul fizic (atmosfera), și pământul fizic, marea fizică, vor dispărea, fiind distruse (Isaia 51:6; Evrei 1:10,11; Matei 24:35; Marcu 13:31).

La sfârșitul celor o mie de ani, după judecata finala, nu va mai fi o alta judecata deoarece moartea va fi nimicită (Isaia 25:8), și va apărea un cer nou și un pământ nou perfect și etern (Apocalipsa 21:1-7; 2Petru 3:13; Isaia 66:22), care vor împlini planul lui Dumnezeu pentru totdeauna.

8) Să recapitulăm: descrieți Regatul în trecut, prezent și viitor?

Regatul lui Dumnezeu este veșnic ca și stăpânirea Lui (Daniel 4:34).

Dumnezeu s-a folosit chiar de regi păgâni ca unealtă a mâniei sale și ca expresie a stăpânirii Sale pe pământ (Isaia 10:5; 13:5; Daniel 4:34-36; Ieremia 25:11). El se folosește și în prezent de autorități (Cezar) pentru a-și exercita stăpânirea asupra lumii (Romani 13:1-6).

În trecut Dumnezeu a domnit pe pământ prin regi, guvernatori (1Petru 2:13,14), iar în Israel prin judecători și regi puși să facă dreptate (Judecători 2:10-18; Deuteronom 17:15; 1Samuel 15:1; Matei 5:35).

Apoi, l-a trimis pe pământ pe Fiul Său, iar la botezul Său, El a fost uns ca rege (Fapte 10:38) și a devenit Mesia (Unsul) sau Cristosul (Matei 16:16).

Domnia lui Cristos a fost progresivă, în primă fază în Israel, unde El și-a exercitat autoritatea prin învățătură (Matei 7:28,29; Luca 4:14,15), păstorire (Matei 9:36; Marcu 6:34-44), vindecări, alungarea dracilor (Matei 4.23-25), învierea morților (Luca 8:49-56), și prin alte minuni (Matei 14:22-33). El a domnit și prin discipolii Săi cărora și lor le-a dat autoritate de a face minuni (Matei 10:1,7,8; Luca 8:1-3; 9:1,2; 10:1-20). Până la moartea Sa ca rege al iudeilor, el și-a exercitat domnia în special în Israel, primind tronul lui David și domnind spiritual pe el (Luca 1:32,69), fiind Salvatorul (Luca 2:11).

Însă după învierea Sa, El și-a extins teritoriul Regatului Său, trimițându-i pe discipolii Lui la toate națiunile pentru a predica și a stabili stăpânirea Sa prin adunare (Fapte 1:8).

Astfel, creștinii în momentul când sunt înfiați ca fii ai lui Dumnezeu (Galateni 1:4; 4:6,7), devin Fii ai Regatului, făcând parte din Regat. Ei în momentul înfierii, sunt transferați din regtul întunericului în **„Regatul Fiului dragostei Lui”** (Coloseni 1:13; Galateni 1:4), care se manifestă pe pământ la ora actuală în special prin adunarea creștină, al cărui cap este Isus (Efeseni 1:20-22; 2:6).

Dar și autoritățile pământești după înălțarea lui la cer, urmau să fie rânduite de Dumnezeu prin Domnul Isus (comp. Romani 13:1 cu 1Petru 2:13)

Însă chiar și așa, regatul lumii nu a devenit încă Regatul lui Dumnezeu și al lui Cristos (Apocalipsa 11:15). Încă nu vedem că toate lucrurile de pe pământ îi sunt supuse lui Cristos (Evrei 2:8). Astfel, există o diferență între Regatul lui Cristos din prezent și cel viitor!

Actualmente exista în libertate, cel rău, îngerii lui, oamenii răi, stări rele de lucruri pe pământ. În viitor când Domnul va veni, aceste persoane rele nu vor mai fi!

Prin urmare, înțelegem diferența dintre regatul lui Dumnezeu în trecut, din prezent și cel din viitor, când Dumnezeu Îi va supune pe vrășmași și îi va face așternut picioarelor Sale (Psalm 110:1,2,5) și când pământul și toți oamenii de pe el vor fi conduși de Domnul și I se vor supune Lui de bunăvoie (Isaia 11:1-9).

Întrebări de recapitulare:

- (1) Care sunt etapele din viitor ale Regatului?
- (2) Când are loc aruncarea lui satan din ceruri?
- (3) Ce are loc la venirea Domnului?
- (4) Cum se împlinește scopul lui Dumnezeu: spiritual dar și material?
- (5) Ce se va întâmpla la sfârșitul mileniului?

8. Să căutăm mai întâi Regatul lui Dumnezeu!

1) Ce înseamnă să căutăm mai întâi Regatul?

Domnul Isus ne îndeamnă să căutăm mai întâi Regatul lui Dumnezeu în Matei 6:33 și în Luca 12:31.

Ce înseamnă acest lucru? Această activitate de a căuta Regatul lui Dumnezeu, nu este o activitate religioasă fără călăuzirea divină, nici implicarea în politică cum cred unii, ci este a căuta conducerea lui Dumnezeu ce se realizează prin Spiritul Sfânt (Romani 8:14). A căuta Regatul și dreptatea lui Dumnezeu, implică a căuta voia lui Dumnezeu cea sfântă, plăcută și perfectă (Romani 12:1,2). Înseamnă a învia cu Cristos la cele cerești și apoi a primi darul ceresc, botezul în Spirit (Evrei 6:4,5), înseamnă a te gândi la lucrurile de sus (Coloseni 3:1), a avea mintea lui Cristos (1Corinteni 2:16), și apoi a te păstra ceresc manifestându-L pe Cristos în viața ta de creștin.

A căuta Regatul cerurilor, înseamnă a căuta voia stăpânirii lui Dumnezeu prin Cristos!

2) De ce trebuie să căutăm mai întâi Regatul ?

Avem multe motive să căutăm mai întâi Regatul, așa cum suntem îndemnați, dar să enumerăm câteva:

În primul rând orice altceva am căuta în viața noastră, făcând din acel lucru țelul vieții noastre, acesta până la urmă s-ar dovedi deșert, deoarece toate lucrurile sunt trecătoare, orice am alege, fie o carieră strălucitoare, fie strângerea de bogății, sau faima. În contrast cu acestea însă, Regatul lui Dumnezeu este etern, el nu trece (2Petru 1:11). Iar dacă vom face parte din el, vom exista și noi veșnic. În plus comorile Regatului nu seacă, și de ele nu putem fi deposezați (Luca 12:33).

Un alt motiv de a căuta mai întâi Regatul, este că așa putem să avem o viață echilibrată, ferită de îngrijorări, deoarece Domnul Isus a promis în Matei 6:33: „...și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.” Deci însuși Regele Isus Cristos ne garantează că necesitățile noastre materiale vor fi satisfăcute, dacă Regatul este prioritar în viața noastră. Crezi tu cu sinceritate lucrul acesta? Să fim fermi convinși că acesta este singurul țel care nu ne va dezamăgi, ducând în prezent la o viață fericită, căci primim părtășia cu Tatăl și Fiul (1Ioan 1:3), persoanele cele mai iubitoare din univers, apoi o familie

de frați și surori, o muncă plină de satisfacție pentru Regele, iar în final nemurirea la venirea Regelui Regilor (Luca 18:29,30; Marcu 10:29,30).

3) Care trebuie să fie atitudinea celor ce caută mai întâi Regatul?

Răspunsul la această întrebare poate fi rezumat în următoarea idee: Regatul trebuie să fie totul în viața lor, acest lucru este bine reliefat de Isus Cristos în pildele cu comoara ascunsă și cu perla de mare preț (Matei 13:44-46). Atitudinea corectă, este subliniată în aceste ilustrări prin următoarele principii care se desprind din aceste ilustrări: 1. Căutarea asiduă, perseverență din dragoste, căci nu este ușor să cauți o comoară ascunsă și să o găsești fără perseverența motivată de dorința nestămutată de a o găsi; 2. Să fi dispus să vinzi tot ce ai, adică să faci orice sacrificiu, ca timpul tău, banii tăi, energia ta, căci doar așa vei pune mâna pe Regat, să te mulțumești cu lucrurile necesare din punct de vedere material, ne-risipind, bani, timp și energie, ci susținând din plin interesele Regatului (Matei 11:12; 1Timotei 6:8; Evrei 13:5), căci să nu uităm, căci nimeni nu pune mâna pe Regat decât după ce vinde tot ce are, sau transformă toate bunurile sale în bunuri ale Regatului.

Un Fiu al Regatului, are încredințarea fermă în realizările Regatului și în biruința Regelui regilor, el este convins de realitățile Regatului în inima lui (Efeseni 1:17-19). De asemenea el se roagă des: „**să vină Regatul tău**” cu o dorință înfocată, după dreptatea și justiția pe care o va aduce Regatul, tânjind după perspectiva de a fi alături de Domnul domnilor în cer. În plus se va ruga pentru ca Stăpânul secerișului să scoată secerători la secerișul său (Matei 9:37-38).

4) Ce exemplu excelent avem în această privință ?

Un exemplu extraordinar este în persoana lui Isus Cristos, care a făcut din Regat, centrul și plăcerea vieții Lui (Ioan 4:34). El a susținut Suveranitatea lui Dumnezeu în diferite moduri, ca de exemplu: El a predicat și a învățat pe oameni despre Regat, sacrificându-se pe sine uneori (Luca 4:43; 8:1; 9:11; Marcu 6:30-34). El a susținut Regatul chiar și în împrejurări potrivnice, până la moartea sa ca Rege al iudeilor (Ioan 18:36,37; 19:19,20). El nu numai că a învățat despre Regat,

dar a și trăit pe baza principiilor Regatului, și a manifestat domnia plină de iubire a Tatălui Ceresc, astfel a făcut vindecări, semne, exorcizări, lucrări de putere, învieri, a hrănit flămânzi, a potolit furtuni, etc. toate acestea fiind lucrarea Stăpânirii lui Dumnezeu din prezent cât și o reflectare a ce are să facă Regele Isus când va veni și va fi întronat ca Rege peste națiuni (Marcu 1:32-39; 5:39-42; Luca 9:1,2; Ioan 11:23-25; 39-44; Luca 8:2-25; 9:12-17; Marcu 10:45).

5) Cum putem noi căuta mai întâi Regatul ?

În primul rând, să devenim Fii ai Regatului, prin nașterea din nou (Ioan 3:5). După ce am devenit Fii ai Regatului, să lăsăm ca Regele Isus să domnească în viața noastră, adică să ne transforme după chipul său, având astfel roadele Duhului Sfânt (Galateni 2:20; 5:22,23). De asemenea, un Fiu al lui Dumnezeu este harnic și zelos în a spori avuția stăpânului, astfel el se va lăsa călăuzit de Duhul și îmboldit de El va predica evanghelia, atât la timpul stabilit, cât și ocazional va mărturisi pe Cristos, precum va face și discipoli pentru Cristos (Matei 24:14; 28:19,20; 2Timotei 4:2). Bineînțeles că nu este vorba de a predica mecanic, ca și cum ne-am împlini o datorie, ci cu bucurie, cu fervoare, ca și cum am găsit o sursă inepuizabilă de bogăție și dorim s-o împărțăm altora (comp. cu Luca 15:9). Prin urmare întreabă-te: Te-ai născut din nou ca Fiu al Regatului? Prețuiești la adevărata valoare, Regatul? Le spui și altora despre bogățiile insondabile ale Regatului? (Romani 11:33; Efeseni 2:4).

O altă modalitate de a căuta mai întâi Regatul este de a sluji în adunare cu darurile tale spirituale (1Petru 4:10), de a vizita bolnavii, rugându-te pentru ei, de a ajuta pe săraci, toate aceste lucruri vor reflecta îngrijirea Regelui față de oameni prin Fiii acestuia (Romani 15:25-27; Galateni 2:10; Psalm 112:9). Întreabă-te: Îți folosești din plin darurile Duhului Sfânt pentru a-I sluji pe alții ? Sau te îngrijești din punct de vedere material de alții ca o manifestare a Regatului? De asemenea putem susținem financiar Regatul și prin contribuțiile noastre pentru adunare, pentru evanghelizare și tipărirea de literatură creștină, etc. Prin toate acestea noi arătăm că suntem administratori înțelepți ai bogățiilor nedrepte (Luca 16:1-11; Proverbe 3:9,10).

Întrebări de recapitule:

- (1) Ce înseamnă a căuta mai întâi Regatul lui Dumnezeu?
- (2) De ce să căutăm mai întâi Regatul?
- (3) Care trebuie să fie atitudinea noastră în a căuta Regatul?
- (4) Ce exemplu avem în acest sens?
- (5) Cum putem căuta noi mai întâi Regatul cerurilor?

9. Primele parabole despre Regatul cerurilor

1) Ce este o parabolă, și de ce le utilizează Domnul Isus ?

În limba greacă cuvântul parabolă are următoarea semnificație, conform cu un dicționar Biblic: „*pildă, punerea unui lucru lângă altul, juxtapunere, metaforic, o comparare a unui lucru cu altul, o asemănare, similitudine, un exemplu prin care este ilustrată o doctrină, un percept...o zicătoare concisă, plină de conținut și instructivă, implicând o asemănare sau comparație și având forță povățuitoare; un aforism, maximă, dicton...proverb.*” Dicționar CLV.

Isus a folosit parabole în metodele lui de instruire din următoarele motive: **I.** Prin aceasta s-a făcut o cernere între cei cu adevărat interesați, de cei dezinteresați (Matei 13:13-16); **II.** Ilustrările au avantajul că prin ele adevărul poate fi înțeles mai ușor (Luca 11:5-13); **III.** În plus, învățătura se întipărește mai bine în minte și inimă, convinge mai ușor și îmboldește la acțiune (Matei 13:44-46).

Însă trebuie să evităm pericolul interpretării greșite al parabolelor, și aceasta o putem face ținând cont de două principii, atunci când interpretăm vreo pildă: **1)** În fiecare ilustrare trebuie să găsim: scopul pentru care s-a spus pilda, iar când o interpretăm să ne concentrăm asupra ideii principale. **2)** Nu considera pilda o paralelă perfectă, deci nu încerca ca în toate detaliile să găsești paralele, dar nu lăsa amănuntele importante ne-interpretate.

2) Care este semnificația pildei Semănătorului ?

Această parabolă cât și explicația ei o găsim în următoarele texte Scripturale, pe care te invit să le citești: Matei 13:3-9,18-23; Marcu 4:3-20; Luca 8:4-15. Elementele acestei pilde sunt: Semănătorul care îl reprezintă pe Isus Cristos, sămânța reprezintă Cuvântul despre Regat (Matei 13:19), sau Cuvântul lui Dumnezeu (Luca 8:11), care este vestit. El cade în patru tipuri de sol, aceasta semnifică starea diferită a inimii oamenilor din lume, căci țarina este lumea. Pământul de lângă drum, simbolizează un pământ bătătorit, adică o inimă împietrită unde nu intră Cuvântul pentru a germina, astfel păsările, adică agenții lui Satan îl pot culege. Al doilea tip de sol, este cel stâncos, care ilustrează bine omul care acceptă cu

bucurie vestea bună, dar nu este statornic și din cauza necazurilor, ispitelor și a persecuțiilor, Cuvântul nu dă roade în ei. Al treilea tip de pământ este cel ce are spini, care reprezintă omul acaparat de griji și dorințe de înavuțire și de tot felul de pofte și plăceri ale vieții, care înăbușă Cuvântul făcându-l neroditor. Al patrulea teren este bun, care înțelege Cuvântul, sau îi prinde sensul, aducând rod, dar acesta în cantități diferite, după puterile fiecăruia. Calitățile unui om cu o inimă receptivă la Cuvânt sunt: a) O inimă cinstită, care pune pe prim plan Regatul sau lucrurile spirituale; b) Doritor de a-i prinde sensul Cuvântului, dorind să aplice și să aducă rod; c) Aduce roade în răbdare sau prin perseverență, astfel el nu se descurajează repede, indiferent de timpuri sau împrejurări nefavorabile. Această parabolă este o dezvăluire (profeție) a stării spirituale a lui Israel, că nu toți care aud Cuvântul din poporul Israel vor aduce rod, această parabolă descrie starea poporului Israel profețită de Isaia 6:9. Scopul acestei pilde este spre ai trezi pe cei ce mai au un dram de sinceritate. Versetul cheie este: „**Cel având urechi, să audă!**” – Matei 13:9.

Doar discipolilor lui Isus le-a fost dat să cunoască misterele Regatului cerurilor, pentru ceilalți totul este înfățișat în mod tainic, în parabole. Doar cei sinceri le pot înțelege și Îl pot urma pe Domnul!

Pentru noi, această parabolă este un îndemn de a fi receptiv la Cuvântul lui Dumnezeu, căci nu toți cei ce primesc la început Cuvântul sunt sinceri.

3) Care este înțelesul parabolei despre grâu și zizanie?

Această ilustrare o găsim în Matei 13:24-30, iar explicarea ei în Matei 13:37-43. Elementele acestei pilde sunt: Un om care seamănă sămânță bună, acesta este Fiul omului, Isus Cristos. Aici Regatul cerurilor este asemănat cu un om semănând sămânță bună în ogorul lui. Domnul a fost manifestarea Regatului (Stăpânirii) lui Dumnezeu pe pământ. Țarina în care se seamănă sămânța bună este lumea, sămânța bună sunt „**fii Regatului**”, adică discipolii lui Isus, pe care El îi lasă în această lume, ca să dea rod (Ioan 17:15). Vrășmașul care

seamnă sămânță rea este Satan, iar zizania³ îi simbolizează pe fii Diavolului, care apar după ce Domnul a semănat în țarină: sămânța bună, adică „creștinii falși”.

Datorită faptului că ei nu se pot deosebi, ca grâu sau zizanie, decât la sfârșitul epocii, Domnul le spune slujitorilor Săi să le lase pe ambele plante să crească împreună până la seceriș. La seceriș când roadele lor vor fi pe deplin arătate bune sau rele, deosebirea va fi ușor de făcut de către îngeri.

Comentariul pe care îl face cartea: **Natural History of the Bible**, asupra tipului de plantă folosit în această parabolă, această lucrare declară: *„neghina (zizania) este aceeași cu arabul < zawan >, din care derivă numele grecesc al plantei ce poartă azi denumirea științifică de <Lolium Temulentum> sau neghină amețitoare...Aceasta este un fel de plantă în genul secarei, fiind singura specie din familia ierboaselor ale cărei semințe sunt otrăvitoare. Zawan derivă din <zan>, care înseamnă: a voma, efectul consumării neghinei amețitoare constând în grețuri violente, convulsii și diaree, sfârșitul fiind adesea moartea...se aseamănă în toate privințele cu grâul, până în momentul apariției spicului.”*

Prin urmare semințele zizaniei, ilustrează bine efectul rău pe care l-a avut copiii Diavolului, „creștinii falși” pentru oricine consumă din sămânța lor din învățătura lor (2Petru 2:1,2).

Deoarece zizania în parabolă nu a apărut decât după ce Domnul Isus a semănat sămânța bună, iar aceasta apare în grâu, adică în mijlocul creștinilor adevărați, după înființarea creștinismului. Evenimentele parabolei, se întind pe perioada de timp care începe cu primul secol al erei noastre, când Isus începe semănarea seminței bune, mai târziu, după plecarea lui la cer se infiltrează, creștinii falși asemănători grâului, dar care în realitate nu sunt altceva decât „neghină amețitoare”, acest lucru a fost profețit și de apostoli (Fapte 20:29,30; 2Petru 2:1,2). Această stare de amestec între grâu și zizanie continuă să existe pe pământ până la seceriș, care are loc la sfârșitul epocii, când clasa grâului va fi separată de cea a

---

³ Traducerea Scripturile Calea Creștină, precum și în Noul Testament făcută în 1993 de Societatea CLV apare în text în loc de neghină: „**zizanie**”, vezi și traducerea: Biblia Cornilescu din 1931 retipărită în 1998, și Interlinearul grec-român făcut de editura Agape.

zizaniei, fiind transferată în cer, unde va străluci ca soarele (Matei 13:43). Pe care creștini va răpi Domnul la revenirea Sa? Pe cei care sunt **de același fel** cu sămânța bună plantată de El. Domnul nu acceptă un alt fel de sămânță! Acest grâu plantat de El dăinuie din primul secol d.C. până la venirea Sa (comp. cu Matei 16:18). Iar după aceea, creștinii falși asemănați cu zizania vor fi aruncați în cuptor (Matei 13:42 comp.cu 6:30).

Scopul parabolei este o avertizare, după cum nu toți care se coboară din Israel sunt Israel (comp. cu Romani 9:6), tot așa nu toți care pretind că sunt răsădii Tatălui sunt cu adevărat creștini (Matei 15:13).

Domnul precizează că: **„dușmanul lui și a semănat zizanii în mijlocul grâului”** (v.25), astfel apostazia (lepădarea de credința adevărată și acceptarea doctrinelor străine, false) chiar în mijlocul lor, căci a fost profețit că se vor strecura profeți falși și învățători falși (Fapte 29:28-29; 2Petru 2:1).

Însă, **„Fiul Omului va trimite pe îngerii Lui; și ei vor culege din Regatul Lui toate motivele de poticnire, și pe cei practicând nelegiuirea.”** Indicând că zizania nu sunt cei fără Dumnezeu (atei), ci cei ce pretind că sunt fiii ai cerului, așa cum au pretins evreii ce s-au împotrivit Domnului (Ioan 8:38-44). Domnul va îndepărta din Regat, (lumea fiind parte a Regatului – Romani 13:1), motivele de poticnire și unii care practică nelegiuirea, dar în final ei vor fi demascați și aruncați în cuptorul de foc.

Astfel, această pildă este o avertizare pentru cei ce aud sau citesc Cuvântul Domnului Isus, că nu toți care seamănă cu grâul sunt grâu, de aceea versetul cheie al avertizării Domnului este: **„Cel având urechi, să audă!”**.

4) La ce se referă comparația cu grăuntele de muștar și cu aluatul ?

În Matei 13:31-34; Luca 13:18-21, Domnul Isus Cristos compară Regatul cerurilor cu un grăunte de muștar care o dată semănat are o creștere formidabilă, după cum crește și aluatul în care s-a pus drojdie.

Scopul acestor pilde este de a sublinia creșterea fenomenală a Regatului cerurilor. Dacă la început sămânța de muștar este cea mai mică sămânță, ulterior prin creștere, ea devine o

plantă mai mare ca toate ierburile de pe câmp (Marcu 4:30-32).

Unii interpretează negativ această pildă, spunând că creșterea formidabilă de aici se referă la înmulțirea apostaziei după moartea apostolilor, dar să citim cu atenție aceste pilde consemnate în Matei 13:31-34; Luca 13:18-21. Cei ce interpretează în mod negativ această creștere a Regatului, aduc ca argumente, ideea că păsările reprezintă slujitorii lui Satan din pilda Semănătorului, care culeg sămânța semănată pe drum (Matei 13:4,19). Un alt argument promovat de aceștia este că aluatul în Biblie reprezintă corupția (Matei 16:16; 1Corinteni 5:6,7). Dar aceștia leagă unele texte de altele fără nici o legătură între ele!

Apoi, această interpretare negativă forțează textul deoarece, **Regatul cerurilor** este comparat cu sămânța de muștar, apoi în parabola cu aluatul, nu aluatul este adăugat (adică apostazia care vine după moartea apostolilor), ci Cristos compară din start aluatul cu Regatul cerurilor, și acesta este ascuns în trei măsuri de făină, în greacă este folosit cuvântul: „**saton**”, pentru măsura care conform cu CLV n.s. cuprinde 13,125 litri, deci trei măsuri în total, aproximativ 40 de litri de făină, astfel aluatul⁴ care este mic ca și cantitate în comparație cu făina dă o creștere foarte mare. Tot la fel și sămânța de muștar, care era cunoscută în timpul lui Isus ca fiind cea mai mică sămânță, dar când crește devine o plantă mare, reliefând astfel ce creștere o să aibă membri Regatului cerurilor.

De asemenea, în Luca 17:6, se arată că o credință de mărimea unei semințe de muștar poate avea efecte mari, tot așa Regatul cerurilor care l-a început era doar Isus, a crescut într-un mod formidabil după moartea, învierea și înălțarea lui la cer, adică după ce sămânța a putrezit și încolțit (comp. cu Ioan 12:24,32).

În relatarea paralelă din Marcu 4:30-32, se spune un detaliu în plus despre păsări, și anume că toate păsările cerului locuiesc în umbra copacului, fiind astfel ocrotite de razele de soare, după cum și slujitorii cerești ai lui Dumnezeu sunt ocrotiți de

---

⁴ Aluatul este o mică cantitate de plămădeală care a rămas de data trecută de la facerea pâinii, și care se folosea în loc de drojdie, pentru ca noul aluat să fermenteze și să crească.

arșiță: Apocalipsa 7:9-17. Iar conform cu Matei 13:32, păsările chiar își fac cuiburi în cer, așa după cum discipolii Domnului și-au strâns comori în cer (Matei 6:20; 1Timotei 6:18,19).

În Isaia 60:8-12, poporul lui Dumnezeu zboară ca niște porumbei spre porumbarul lor.

5) Tălmăciți parabola cu comoara ascunsă și cu perla de mare preț?

În Matei 13:44-46, Domnul dă două parabole asemănătoare ca scop, și anume, El compară Regatul cerurilor cu o comoară ascunsă într-un ogor, pe care găsim-l un om, l-a ascuns; și de bucuria lui, merge și vinde toate câte are, și cumpără ogorul acela.

Apoi iarăși, compară Regatul cerurilor cu un comerciant căutând perle frumoase; iar găsim o perlă de mare preț, ducându-se, a vândut toate câte avea, și a cumpărat-o.

Care este înțelesul parabolelor, scopul lor și fraza cheie?

În parabola cu comoara ascunsă, **Regatul este comoara**, în timp ce în cea cu perla de mare preț, **Regatul este omul** care caută perle!

Regatul cerurilor este o comoară ascunsă, cel care găsește ogorul unde se află comoara, de bucurie vinde tot și cumpără ogorul, adică sacrifică tot pentru a cumpăra ogorul cu comoara (comp. cu Luca 14:33).

În parabola cu perla de mare preț, Regatul este comerciantul care caută perle de mare preț, el face parte din Regat (comp. cu Matei 21:43), el este un om care a cumpărat deja unele perle, el este deja: comerciant, cu acestea se ocupă (Matei 12:28-34), dar el caută perle de mare preț, el însă nu a dat de esența Regatului (Ioan 3:3-10). Comerciantul poate fi un iudeu, care a păzit legea (Romani 2:17-20), dar care încă nu l-a cunoscut pe Isus, Perla de Mare preț, care ne cere să ne lepădăm de toate, ca să câștigăm viața (Matei 16:24-26).

Ca să obțină perla de mare preț: viața lui Isus, comerciantul trebuie să vândă tot ce are, ca să o poată cumpăra, în mod asemănător noi trebuie să renunțăm la toate averile ca să obținem perla de mare preț (Luca 14:33). Scopul parabolelor este pentru a le arăta oamenilor că nu putem câștiga Regatul

cerurilor printr-o lucrare religioasă de suprafață, ritualuri, tradiții, forme, dar care nu îl fac pe om să dea totul!

Fraza cheie din parabola cu comoara este: **„vinde toate câte are”** iar fraza cheie din parabola cu perla este: **„a vândut toate câte avea”**.

Deci ca concluzie se poate ridica întrebarea: *vrei să găsești comoara adică Regatul?* Dă totul și îl vei găsi! *Vrei să fi parte din Regatul cerurilor?* Nu te opri la perle de mică valoare (legea lui Moise, împlinirea unor porunci) ci caută perla de mare preț, sacrifică totul și o vei găsi!

6) La ce se referă parabola despre năvod ?

Această parabolă o găsim consemnată în Matei 13:47-52, este demn de menționat că aceasta este foarte asemănătoare cu cea despre grâu și zizanie, deoarece în ambele ilustrări are loc o selecție dintre buni și răi care are loc la sfârșitul epocii.

Aici, Regatul cerurilor este comparat cu un năvod care este aruncat în mare, acesta prinde tot felul de peștii, și buni și răi, este interesant că cei răi sunt luați din mijlocul celor buni și sunt aruncați în cuptorul de foc, iar cei buni sunt adunați în vase, selecția o va face îngerii la sfârșitul epocii.

La revenirea Domnului cei strânși în năvodul evangheliei: cei buni care ascultă de Cuvântul Domnului și cei răi, care se prefac că ascultă, sunt adunați pentru judecată, iar îngerii vor da plata la cei drekți și pedeapsa la cei răi (Matei 13:38-42; 24:31).

Peștii buni vor fi strânși în vase, faptul că sunt mai multe vase, indică faptul că cerul are diferite camere și poziții (Ioan 14:2,3), totuși toți peștii buni vor beneficia de nemurire și fericire.

Scopul parabolei: este atenționarea că nu toți peștii din năvod vor ajunge în cer, și astfel Domnul îi atenționează pe toți de pericolul ca la sfârșitul epocii să fie aruncați în cuptor!

De aceea, versetul cheie este: **„Ați înțeles toate acestea?”** Aceste avertizări din parabole nu sunt lucruri de ignorat sau minimalizat, ci de înțeles și de luat aminte!

7) Ce vrea să spună Isus în ilustrarea cu sămânța care crește singură ?

Această pildă nu o găsim decât în Marcu 4:26-29, unde se arată că Regatul lui Dumnezeu, este ca atunci când un om aruncă sămânța în pământ, și aceasta crește fără să știe el cum și indiferent dacă este treaz sau dacă doarme, dar când roada este coaptă, pune secera în ea, pentru că a venit timpul secerișului. Astfel în această parabolă se subliniază creșterea implacabilă a Regatului, dar care este inexplicabilă din punct de vedere uman. Omul care seamănă sămânța bună în pământ, nici nu face să crească, și nici nu înțelege pe deplin creșterea și dezvoltarea semințelor (1Corinteni 3:6,7). El nu poate fi Isus Cristos! Nici Fiul, nici Tatăl nu dorm, ci Ei sunt activi pentru a da creșterea (Psalm 121:4; Ioan 5:17; Apocalipsa 3:1; 5:6). Astfel partea noastră este să semănăm, căci pământul care este bun rodește singur din punct de vedere uman, căci ajutorul divin este invizibil. Însă la timpul secerișului, Cristos capul adunării creștine va pune secera în grâu, adică îl va tăia pentru a-l strămuta în cer (Matei 13:30). Scopul acestei pilde este a arăta: biruința și dezvoltarea sigură a Regatului. Fraza cheie este: **„Pământul aduce roadă de la sine”**, indicând că lucrarea creșterii seminței nu este a semănătorului uman.

Întrebări de recapitule:

- (1) Ce este o parabolă, și de ce le utilizează Domnul?
- (2) Explică parabola cu semănătorul?
- (3) Descrieți parabola despre grâu și zizanie și cea despre năvod?
- (4) La ce se referă comparația cu grăuntele de muștar și cu aluatul ?
- (5) Descrieși și tâlmăciți parabola cu comoara ascunsă și cu perla de mare preț?
- (6) Ce vrea să spună Isus în ilustrarea cu sămânța care crește singură ?

10. Alte parabolele despre Regatul cerurilor

1) La ce se referă pilda despre Viticultori ?

Domnul Isus dă o pildă consemnată în cele trei evanghelii sinoptice, în Matei 21:33-43; Marcu 12:1-12; Luca 20:9-19, elementele acestei ilustrări sunt: Un gospodar care sădește o vie, acesta îl reprezintă pe Iehova Dumnezeu (Ioan 15:1), care a dus în ființă poporul Israel, adică via (Isaia 5:7; Psalm 80:9; Ieremia 2:21). Viticultorii la care a arendat-o, sunt conducătorii națiunii Israel, iar robii pe care I-a trimis după roadele cuvenite, sunt profeții din vechime, până la Ioan Botezătorul, pe care aceștia I-au bătut, maltratată și ucis (Ieremia 44:4,5; Evrei 11:36,37; 2Cronici 24:21). Fiul pe care Stăpânul viei l-a trimis este Isus Cristos, care a fost ucis din gelozie, deoarece El fiind moștenitorul viei, și aceasta s-a petrecut afară din vie, adică în afara Ierusalimului (Evrei 13:12,13). Venirea Stăpânului reprezintă distrugerea Ierusalimului în anul 70 d.C., când armatele romane au distrus sediul conducerii religioase și politice a Israelului. Scopul acestei pilde, a fost de a demasca pe conducătorii religioși din timpul lui Isus, care au fost infideli Stăpânului viei, neascultând nici de Fiul Lui care este piatra unghiulară a casei lui Dumnezeu. Iar concluzia pildei este că Regatul lui Dumnezeu va fi luat de la conducătorii evrei și va fi dat oamenilor din toate națiunile care vor forma un popor care va aduce roadele cuvenite. Versetul cheie este: **„Deci, când vine domnul viei, ce va face țăranilor aceia?”**. Este o întrebare ce îndeamnă la meditație.

2) Ce înțeles are parabola Nunții Fiului de Rege?

În Matei 22:1-14, Fiul lui Dumnezeu, dă o parabolă, iar personajele acesteia sunt: Un Rege, are un Fiu și organizează o nuntă pentru acesta, Regele este Dumnezeu Tatăl, iar Fiul este Isus, robii trimiși să-i cheme pe invitați la nuntă sunt discipolii lui Isus care au fost trimiși în primul rând, la națiunea Israel (Fapte 13:46), care sunt invitați la nunta Fiului de Rege. Invitații însă nu au acceptat invitația, prin urmare Israelul ca națiune a pierdut privilegiul de a fi participanți la petrecerea de nuntă, adică de a merge în cer (Ioan 1:11-13; Matei 10:5-7; Fapte 3:25,26). Iar scuzele pe care le-au adus

aceștia erau neîntemeiate, conform cu pilda celor invitați la cină, care se aseamănă foarte mult cu această parabolă (Luca 14:16-24), invitații au spus că nu pot să vină pentru că și-au cumpărat un ogor, de parcă nu putea să-l vadă după nuntă? Alții au adus ca scuze, faptul că și-au cumpărat boi, și trebuie să-l încerce, de parcă nu ar putea să-i încerce după nuntă? Altul a spus că s-a căsătorit, de parcă nu putea să vină cu soția împreună la nuntă? Problema lor nu era că nu puteau veni, ci că nu doreau să vină, ei disprețuiau nunta Fiului de Rege! Lucru subliniat bine de atitudinea pe care au avut-o față de robii care le-au dus invitația, aceștia au fost batjocoriți și omorâți, arătând astfel o ostilitate foarte mare față de invitație, Rege și Fiul Său (vezi și Fapte 5:40; 7:55-58; 12:1,2). Dar Regele Iehova, s-a mâniat, și-a trimis oștile (armatele romane), care au ars cetatea (Ierusalimul), acestea au avut loc în anul 70 d.C. din cauză că celor la care li s-a trimis invitația de a veni la nunta Fiului de Rege au refuzat! Apoi, robii Regelui sunt trimiși la răspântiile drumurilor, în piețe și pe străzi, aducând oameni să umple sala de nuntă. Dar nu toți cei ce au intrat în sala de nuntă și-au schimbat viața, de aceea înainte de a începe petrecerea de nuntă, adică intrarea în cer, are loc o inspecție, unde cei ce nu au haina de nuntă, care reprezintă faptele drepte ale sfinților, ca efect al primirii harului (Apocalipsa 19:8), sunt aruncați afară, ne-intrând în Regat. Întunericul de afară unde sunt aruncați, simbolizează despărțirea de Dumnezeu care este lumină, ducând aceasta la pedeapsa lor veșnică (Matei 25:30 comp. cu 13:42; 2Tesaloniceni 1:8,9). Pilda se încheie cu concluzia, care este și versetul cheie: **„Pentru că mulți sunt chemați, dar puțini aleși”**. Căci mulți sunt chemați dar puțini sunt aleși, atât din Israel cât și dintre neamuri (Romani 9:24), mulți au posibilitatea să fie salvați, deoarece mulți au auzit de Cristos, dar nu intră la nunta Fiului de Rege, fie din cauză că nu prețuiesc la adevărata valoare această chemare, fie nu sunt îmbrăcați corespunzător în haina dreptății (Luca 14:23 comp. cu 1Timotei 3:15).

De aceea să fim vigilenți, căci nu toți cei ce pretind a fi Fii ai camerei de nuntă, adică Fii ai Regatului sunt în realitate astfel, căci Isus precizează: **„...au strâns pe toți pe care i-au găsit, atât răi, cât și buni...”**. Ținta acestei ilustrări a fost națiunea Israel care a refuzat invitația la nuntă.

3) Care este semnificația pildei cu cele 10 fecioare?

În Matei 25:1-13, Regatul cerurilor este asemănat cu 10 fecioare, care așteaptă pe mire să vină cu alaiul lui nupțial și să intre la petrecerea de nuntă. În această pildă ca și în cea cu Fiul de Rege, nu apare vreo mireasă, tocmai că fecioarele care intră la nuntă sunt clasa miresei (2Corinteni 11:2; Apocalipsa 19:7,8).

Toate cele 10 fecioare îl așteaptă pe mire, având candelarele aprinse pentru a lumina calea lor și a mirelui care va veni. Însă cinci dintre fecioare sunt nechibzuite, pentru că nu și-au luat undelemn de rezervă, iar cinci fecioare sunt chibzuite pentru că au luat undelemn în plus față de cel avut în candelă, în vase de rezervă. Deoarece Mirele care este Cristos, din punct de vedere uman: întârzie să vină, toate fecioarele au adormit.

Această adormire are loc înainte de venirea Lui, mai exact în timpul „libertății” aduse de călărețul de pe cal alb, care este înțelepciunea firească (Apocalipsa 6:1,2), această „libertate”, „pace”, pentru mulți va fi un prilej spre o viață lumească, ce va duce la ațipirea fecioarelor (Zaharia 1:8-11).

La miezul nopții, are loc strigarea: **„iată mirele! Ieșiți în întâmpinare!”** Acest strigăt care are loc la miezul nopții, atunci când pe glob este întuneric spiritual, și se pare că întunericul a cuprins lumina (comp. cu Ioan 12:35), Dar Dumnezeu îi călăuzește pe cei care fac parte din alaiul nupțial, să meargă înaintea mirelui ca niște heralzi (vestitori) și anunță: **„iată mirele! Ieșiți în întâmpinare!”** Ei vestesc semnele sfârșitului, ei sunt cei care îl urmează pe Mire ori unde merge El (comp. cu Apocalipsa 14:4), ei nu sau întinat cu lumea! (comp. cu Romani 9:29), pe ei nu i-a cuprins întunericul, ei nu au ațipit, ei poartă sfeșnicul aprins (comp. Ioan 1:5, cu Luca 12:35-36).

Strigarea ce are loc pe pământ, după galopul călărețului alb, face ca fecioarele să se trezească, însă în două posturi diferite, cele chibzuite cu undelemn suficient pentru a lumina coloana nupțială care trebuia să vină, pe când cele nechibzuite, aveau candelarele stinse, din pricină că nu aveau vase de rezervă cu undelemn de unde să-și alimenteze din nou candelarele. Prin urmare, cele chibzuite au răspuns la cererea lor după undelemn: **„Nu cumva să nu ne ajungă nouă și vouă”**, astfel au fost sfătuite de cele chibzuite să se ducă la cei ce vând,

pentru ași cumpăra undelemn, conform Cuvântului care spune: **„cumpără adevărul și nu-l vinde; da, înțelepciunea și îndrumarea și inteligența.”** (Proverbe 23:23). Orice om la timp dacă „cumpără” adevărul, înțelepciunea găsește prin El și Spiritul Adevărului și Spiritul Înțelepciunii! Undelemnul reprezintă Spiritul Sfânt (Evrei 1:9; Zaharia 4:2,10-14). Însă între timp Mirele cu alaiul de nuntă se apropie și găsește doar cinci fecioare care îl așteptau cu candelile aprinse, astfel acestea împreună cu mirele și cu însoțitorii acestuia au intrat la petrecerea de nuntă, adică în cer și ușa s-a încuiat!

Mai târziu când au venit cele cinci fecioare nechibzuite, textul nu precizează dacă ei au cumpărat undelemn, era târziu și nu au putut intra la nuntă, căci 1. Mirele nu le cunoștea, căci ele nu au fost la întâmpinarea lui; 2. Ușa era încuiată. Astfel acestea au fost respinse și aruncate în întunericul de afară, suferind dezaprobarea și pedeapsa împreună cu lumea. Ce trist deznodământ pentru acestea!

De aceea scopul pildei și versetul cheie este: **„Vegheați deci; pentru că nu știți ziua, nici ora.”** Deci fiți prevăzători, vegheați, luați-vă undelemn de rezervă, căci din punct de vedere uman, mirele ar putea întârzia și să fiți pregătiți pentru orice eventualitate căci nu știți ziua și ora!

4) La ce suntem îndemnați în parabola despre talanți și mine?

Aceste două ilustrări sunt asemănătoare, ele se găsesc în Matei 25:14-30 și în Luca 19:11-27, în ambele ilustrări omul care le încredințează bunuri de preț, în ilustrarea cu talanți (un talant 60 de mine, respectiv 36 de kg. de argint), la fiecare îi dă un număr diferit de talanți, **„unuia i-a dat cinci talanți, iar altuia doi, iar altuia unu; fiecăruia după puterea lui”**, aceștia sunt darurile Spiritului date fiecăruia după capacitatea lor de a servi Regatul. În schimb, în pilda cu minele (o mină 600 grame), la fiecare slujitor, Fiul omului, îi dă o mină, reprezentând darul vieții eterne care este egal la toți (Romani 6:23).

Robii la care le încredințează averea sunt creștinii, ei trebuie să pună averea primită în negoț, pentru a spori averea Stăpânului. Astfel atât darurile (talanții) cât și mina (viața

veșnică), pot duce la o creștere mai mare sau mai mică în funcție de lucrarea fiecăruia.

Plecarea din țară a Regelui, este plecarea de pe pământ a lui Isus după înviere, iar timpul mult care se scurge până la venirea din nou a Regelui, este timpul de la înălțarea lui Isus până la venirea Sa, care va avea loc în viitor, și atunci va face socoteală cu robii săi. Pe cei ce au lucrat și au adus alți talanți, adică oameni la adevăr, ei primesc daruri spirituale, deci talanți s-au înmulțit (comp. cu Romani 1:11). Domnul îi laudă prin cuvintele: **„bine sclavule bun și credincios! Peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră în bucuria domnului tău”**. Chiar dacă unii au adus mai puțin și alții mai mult, în funcție de capacitatea fiecăruia, El îi apreciază pentru ceea ce au făcut. Dar celui ce nu a lucrat cu talantul încredințat i s-a spus: **„sclavule rău și leneș!”**, care nici măcar nu a vrut să dea talantul la schimbătorii de bani, pentru a lua apoi talantul cu dobândă, și a da Stăpânului dobânda, de aceea acest sclav leneș, va avea parte de pierzare, adică aruncare în întunericul de afară. Iar despre talant se spune: **„Luați deci de la el talantul, și dați-l celui având cei zece talanți. Pentru că oricui având, i se va da, și va fi îmbelșugat; dar celui neavând, și ceea ce are va fi luat de la el.”** Talantul, adică darul harului, a fost luat de la el și dat la altul (comp. cu Fapte 1:20).

În parabola cu minele din Luca 19:11-27, fiecărui slujitor i se dă doar o mină în mod egal, care indică darul vieții veșnice, pe care îl primesc toți creștinii, fiecare are aceeași iertare, același Spirit Sfânt (Efeseni 4:4,5).

Ei trebuie să fructifice darul primit, într-un context ostil, deoarece cetățenii îl urăsc pe Stăpân și nu doresc conducerea lui. Cu toate că fiecare a primit același Spirit, unii pot depune un efort mai mare, își pot da toată silința (2Petru 1:5) și astfel rezultatul poate să fie diferit, unul 10 mine, altul 5 mine, adică suflete câștigate, care la rândul lor au minele (darul vieții) în ei.

Este interesant că toți robi fideli intră în Regat, dar responsabilitățile și poziția vor fi diferite, în funcție de sânguința și credincioșia din prezent. Astfel cel ce a adus zece mine, va primi în stăpânire zece cetăți, iar cel ce a adus cinci mine va primi în stăpânire cinci cetăți, de aceea Biblia

vorbește de a fi mare în Regatul cerurilor (Matei 18:4), sau de a fi mic în Regatul cerurilor (Matei 11:11).

Iar pe cel ce și-a pus mina într-o batistă, și nu a făcut cu ea negoț, nici nu a dat-o la bancheri pentru dobândă, Domnul Îl numește: „**sclavule rău!**”

Parabola se încheie cu îndemnul dat de Isus ca sclavii loiali să-i taie pe cetățenii care îl urau pe Rege, aceștia sunt oamenii acestei lumi, care după ce omul de origine nobilă primește Regatul, la venirea Lui (Apocalipsa 11:15), atunci când are loc întronarea lui Cristos (Matei 19:28; 25:31), va trimite pe lângă îngeri, și pe aleșii săi proaspăt glorificați, în asociere cu îngerii să execute judecată asupra acestei lumi care nu l-a acceptat pe Regele: Cristos (1Tesaloniceni 3:13; Apocalipsa 2:26,27; 17:14). Scopul acestor pilde este un îndemn la loialitate și hărnicie, căci după faptă și răsplată.

Versetul cheie este: „**Eu vă zic: oricui, celui având, i se va da; dar de la cel neavând, chiar și ceea ce are, va fi luat.**”

Sclavii ceea ce au, au doar în administrare (1Corinteni 4:1-2) nu în proprietate, dacă vor fi credincioși, atunci aceste lucruri vor deveni a lor pe vecie (Apocalipsa 22:1-5).

5) Care este înțelesul ilustrării cu oile și caprele?

Această ilustrare se desfășoară la venirea lui Isus Cristos, Domnul Isus este rege, el domnește peste adunare, însă la venirea Sa, El va ședea pe un tron al gloriei Lui, aceasta însemnând o nouă poziție, adică: întronarea lui ca Rege peste lume, și atunci își va manifesta autoritatea, făcând ca Regatul lumii să devină Regatul Lui (Apocalipsa 11:15-18; Psalm 110:1,2). În această viziune judecata Domnului Isus împarte națiunile în două grupuri: frații lui Isus, cei dreپți comparați cu oi, iar cei nedreپți comparați cu niște capre!

Oile sunt cei care au făcut bine fraților lui Isus, mădulelor corpului Său, astfel implicit au făcut bine Capului, adică lui Cristos. Oile și frații lui Isus nu sunt două clase distincte cum cred unii, oile din parabolă nu se referă la cei ce vor moșteni pământul, căci oile sunt cerești, ele ascultă de păstorul Cel bun, cum îi aud glasul (Ioan 10:3-5), la fel frații lui Isus Cristos (Luca 8:21). Ei toți sunt dintr-unul (Evrei 2:9-11), și au speranță cerească (Evrei 3:1).

Oile moștenesc Regatul pregătit de la întemeierea lumii, acest Regat se referă la cer, la cei scriși în cartea vieții de la întemeierea lumii (Filipeni 3:14; 4:3). Un alt argument îl găsim în asemănarea cu pilda despre selecția între grâu și zizanie, unde nu apare vreo referire la vreo clasă pământească, chiar dacă în realitate o astfel de clasă va exista, dar din unghiul viziunii parabolei, ea nu apare. Astfel oile de aici sunt frații lui Cristos cu speranță cerească, care vor fi în viață la venirea Domnului, ei sunt **„cei drepti”** (comp. v.37 cu Matei 13:43), care vor străluci ca soarele în cer, prin primirea unui corp glorios spiritual (1Corinteni 15:40; Daniel 12:3). De fapt, oile primesc viață veșnică la venirea Domnului, pe când cei de pe pământ o vor primi-o după ce se va împlini cei o mie de ani (Apocalipsa 20:6 comp. cu Isaia 65:20).

Astfel, învățătura ce se desprinde din parabolă este ca să facem bine la ceilalți creștini, chiar celor mai mici dintre frații Domnului, dacă unii par neînsemnați, în ochii lui Cristos, ei sunt însemnați, căci ei sunt din corpul Lui, chiar dacă sunt mădulare mai neînsemnate (1Corinteni 12:21-27), Toți aceștia (toate oile) ca frații autentici ai lui Isus Cristos, ei fac voia lui Dumnezeu (Matei 12:50).

Scopul acestei ilustrări este de a ne iubi unii pe alții, manifestând un interes sincer personal față de chiar Cel mai neînsemnat frate sau soră, iar acest ajutor să fie practic, nu numai teoretic (comp. cu 1Ioan 3:17,18).

În contrast, caprele sunt pretențioase și își arogă virtuți pe care nu le au, ele insinuează, că dacă Domnul Isus personal ar fi fost în nevoie, ei l-ar fi ajutat, dar oare cât de sincer îl iubeau ei pe Isus, dacă nu îi iubea pe frații Lui, care sunt mădulare din coprul Lui spiritual? Oare dacă nu iubim pe cei ce îi vedem, Îl iubim pe Cel ce nu-l vedem (1Ioan 4:20,21)?

Astfel caprele vor suferi pedeapsa eternă, iar oile vor primi viața eternă, diferența o face dragostea! Versetul cheie este: **„Adevărat vă zic: cât nu ați făcut unuia dintre aceștia mai mici, nici Mie nu Mi-ați făcut.”**

Întrebări de recapitulare:

- (1) Care este sensul parabolei cu viticultorii?
- (2) Ce înțeles are parabola Nunții Fiului de Rege ?
- (3) Care este semnificația pildei cu cele 10 fecioare?

- (4) La ce suntem îndemnați în parabola despre talanți și mine?
- (5) Care este înțelesul ilustrării cu oile și caprele?

11. Regatul lui Dumnezeu în viața creștinilor

1) Cum poate fi Regatul o realitate pentru tine?

În primul rând, având în vedere că partea cea mai însemnată a Regatului este invizibilă, căci este în ceruri, trebuie să avem ochii inimii noastre deschiși, având o credință fermă, neclintită, ca și cum am văzut Regatul în plinătatea lui (Efeseni 1:18 comp. cu Evrei 11:27). Un exemplu minunat în această privință este profetul Elisei, pentru care oștile de îngeri invizibile trimise în sprijinul lui erau atât de reale ca și cum le-ar fi văzut cu ochi de carne (2Regi 6:17), acest nivel spiritual poate fi atins, numai umblând cu Dumnezeu, având o relație foarte strânsă cu Tatăl, stând cât mai mult în prezența lui. De asemenea, trebuie să fim fermi încredințați de dreptatea și iubirea Creatorului, de aceea nu este suficient să crezi că El există și lucrează, ci și că este drept întotdeauna, chiar când treci prin situații limită, când crezi că Dumnezeu te-a uitat, tu trebuie să fi încredințat, că dreptatea este baza tronului lui de domnie (Psalm 89:14; 97:2). De asemenea să crezi în bunătatea și iubirea nemărginită (Psalm 145:7; Efeseni 2:7; 1Cronici 21:13).

Un alt lucru care ne poate ajuta să considerăm Regatul o realitate, este manifestarea lui în trecut și în prezent, ca o realitate palpabilă. De exemplu, în trecut unele manifestări ale Regatului, care sunt fapte istorice este acțiunea de Suveran a lui Iehova, când a eliberat cu forță poporul Israel din Egipt, după aceea acest popor a devenit o teocrație, adică condus de Dumnezeu, care și-a exercitat stăpânirea prin diferiți conducători și apoi prin Regii care domneau pe tronul lui Iehova (1Cronici 19: 23; Ieremia 3:17), care erau unșii lui Iehova din cetatea Marelui Rege care era Ierusalimul (1Regi 1:39; 5:5; Matei 5:35). Venirea lui Mesia pe pământ, este tot o realitate a Regatului, căci Isus este Regatul (Luca 17:21), lucrarea de vestire a evangheliei pe care Isus a inițiat-o și adunarea creștină sunt alte realități de neîgăduit a Regatului.

Dar poate cea mai intimă manifestare ca o realitate a Regatului, este nașterea ta de sus, ca Fiu al lui Dumnezeu, când ai primit Spiritul de înfiere, devenind parte în Regat, primind mărturia dublă a Spiritului Sfânt și a spiritului tău devenind rege și preot (Apocalipsa 1:6), atunci ai gustat în

mod anticipat bucuria cerului (Romani 5:5; 14:17). De asemenea, atunci când ai primit darul vorbirii în alte limbi, sigiliul Spiritului Sfânt, ai primit în realitate un avans al moștenirii tale din Regat, și ai gustat din darul ceresc, din Cuvântul bun al lui Dumnezeu și din puterea epocii viitoare (Efeseni 1:13,14; Evrei 6:4,5).

Atunci când lucrezi cu darurile lui Dumnezeu, când bolnavii sunt vindecați, când demonizați sunt eliberați și demonii expulzați vezi autoritatea Regelui la lucru, vezi Regatul (comp. cu Matei 12:28). Sau când vezi buna rânduială din adunare, lucrarea adunării, dragostea dintre frați, vezi pe pământ Regatul lui Dumnezeu (Psalm 133).

Astfel întreabă-te: Este Regatul o realitate pentru tine? Trăiești tu cu adevărat ca slujitor sânguincios al Regatului? Este viața ta strâns atașată și gravitează în jurul Regatului ceresc?

2) Cum putem imita exemplul apostolilor, ca lucrători ai Regatului?

Cu toate că apostolii erau oameni cu aceleași slăbiciuni și patimi ca și noi (Fapte 14:15), totuși ei constituie un excelent exemplu pentru noi, deoarece ei au călcat pe urmele marelui apostol: Isus Cristos (Evrei 3:1; 1Corinteni 11:1). Ei au depus mărturie în public, în templu, sinagogi, în piețe și prin case, predicând vestea bună despre Isus, în ciuda faptului că au fost persecutați, bătuți și batjocoriți (Fapte 5:41-42; 17:1-3,17; 20:20). Aceștia au vorbit cu îndrăzneală fiind Martori pentru Isus și ai învierii Lui înaintea întregului popor (Fapte 2:32; 3:15), chiar dușmanii lor au recunoscut că umblaseră cu Isus, deoarece au văzut curajul și libertatea de exprimare în vorbirea lor (Fapte 4:13). Lucrarea lor a fost însoțită de puterea Spiritului Sfânt ce făcea prin ei: semne, minuni și lucrări de putere (Evrei 2:2-4). Apostolii s-au arătat ca lucrători sânguincioși ai Regatului, și prin faptul că s-au lăsat călăuziți de Dumnezeu prin Spiritul, în lucrarea de predicare și de facere de discipoli și au înființat adunări, învățându-le și crescându-le spiritual (Fapte 8:14; 11:26; 14:23; 15:36; Galateni 2:9).

Chiar dacă nu suntem apostoli, și nu avem darurile lor, totuși fiecare avem cel puțin un talant, astfel putem să ne lăsăm ca

unelte în mâna lui Dumnezeu, și a ne da toată silința în lucrarea lui Dumnezeu (1Petru 4:9-11; 2Petru 1:5)?

Apoi, de câte ori avem ocazia, la colegi, vecini, rude, să depunem mărturie prin Cuvânt și prin comportamentul nostru, călcând pe urmele apostolilor, și rugându-ne lui Dumnezeu să ne dea și voința și înfăptuirea în a lucra cu sârguință, convingere, perseverență și din dragoste pentru Dumnezeu și semenii noștri (Filipeni 2:13; Coloseni 1:9,10; 4:12), căci nu are rost să luptăm și să ne muncim pentru un alt Regat, căci orice alt lucru va trece, dar Regatul lui Dumnezeu nu va trece niciodată (2Petru 1:11), fă-ți partea ta, pentru a fi o parte a lui!

Întrebări de recapitule:

- (1) Cum poate fi Regatul o realitate pentru tine?
- (2) Cum putem imita exemplul apostolilor, ca lucrători ai Regatului?
- (3) Ce poți face tu personal pentru a aduce mai mult din domnia lui Cristos în viața ta și a adunării?

Calea Creștină
2020 – Arad
caleacrestina@gmail.com
www.CaleaCrestina.ro